

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIX, seria II nr. 4372

6 PAGINI — 30 BANI

Vineri 7 iunie 1963

Tinerilor din fabrici și uzine: o bogată

Cela opt ore de muncă s-au terminat de mult. La clubul uzinelor „Republica” din Capitală, tinerii Florea Coman, Paul Mircea și Hărie Susman continuă să studieze o problemă de specialitate. Secția tehnică a bibliotecii clubului le vine în ajutor cu un bogat material documentar.

Răspunderea organizației U. T. M.

În luna noiembrie anul trecut, s-au deschis în Uzina noastră, 9 cursuri de ridicare a calificării. Cursurile au fost organizate pe secții și meserii. Din cei peste 900 de muncitori care frecventează aceste cursuri aproape 600 sînt tineri.

De la început, pe lângă fiecare grupă a fost repartizat câte un membru al comitetului U.T.M. care să urmărească în permanență cum participă tinerii la cursuri, cum își iau notițe și cum învață. Această măsură s-a dovedit deosebit de utilă. Am avut astfel posibilitatea să cunoaștem permanent situația frecvenței tinerilor la cursuri și să intervenim ori de câte ori se iveau anumite neajunsuri. Într-un timp, spre exemplu, la secția poduri-bascule frecvența la cursuri era mai slabă. Am indicat atunci organizației U.T.M. din secție să analizeze într-o adunare generală această situație. Tinerii Ilie Coldea și Ion Szatmary, care lipseau mai des, li s-a explicat pe baza propriilor rezultate obținute în producție, de ce le este absolut necesar să acorde toată atenția ridicării calificării lor. Acești doi tineri au fost ajutați să ajungă la zi cu lecțiile predate și să intre în ritm cu cei mai bine pregătiți.

Răspunderea cu care utemiștii au discutat despre necesitatea ridicării calificării profesionale l-a determinat și pe ceilalți tineri să acorde atenția cuvenită îmbogățirii cunoștințelor lor profesionale.

Frecvența era slabă și la cursul organizat cu ștanțatorii (lector: inginer Walter Leonard). Aici, din 20 de cursanți, după primele lecții de desen tehnic veneau doar 5-6. Nici lectorul nu cunoștea cauza. Responsabilul cu producția și calificarea din comitetul U.T.M. — inginerul Matei Wieserner — a discutat cu tinerii, a participat la un curs și a ajuns la concluzia că lecția, ca și cele anterioare, era neactivă, se preda prea multă teorie. S-a organizat atunci o scurtă constatare între lector și tineri. Aceștia au

NICOLAE BIRSAN
secretarul comitetului U.T.M.
Uzina „Balanța” Sibiu

(Continuare în pag. a IV-a)

Concediu... pe bicicletă

De curînd, doi tineri cicliști amatori, Vasile Horișcă, recitificator, și Ion Doroban, reglor, de la Fabrica de rulmenți din Birlad, au pornit într-o cursă puțin înșusită. Amîndoi au hotărît ca în concediul de odihnă să facă o excursie cu bicicletele prin unele din cele mai frumoase locuri ale patriei noastre. Prima etapă a măsurat nu mai puțin de 300 de km în care au vizitat localitățile: Tecuci, Mărășești, Adjud, Onești, Tg. Secuiesc, Brașov. De aici au pornit spre Făgăraș, pînă la minunata Poiană a Narciselor. La întoarcere au admirat Valea Prahovei, au vizitat Castelul Peleş, Cota 1400, Fabrica de bere Azuga și altele. La Ploiești, au făcut cunoștință cu noile construcții ale orașului, iar mai apoi, în drum spre casă, au vizitat Mausoleul de la Mărășești.

o excursie deosebit de interesantă, odihnitoare și reconfortabilă, pe care nu o vor uita niciodată.

Fototext:
FLORIN ȚAGA

Noi cămine studențești

De curînd la Galați au început lucrările de construcție a unor noi cămine studențești cu o capacitate de 650 de locuri. Ele sînt prevăzute cu cantine moderne cu autoservire, cu spălătorii și curățătorie chimică. Alte asemenea cămine se găsesc în diferite faze de lucru în alte centre universitare ale țării, urmînd a fi date în folosință studenților odată cu începerea noului an de

învățămînt. Pe șantierul universitar din Iași, de pildă, se construiesc în prezent patru cămine cu o capacitate de 1.600 de locuri precum și o cantină la care vor putea lua masa 2.000 de studenți; la Brașov se află într-o fază avansată de lucru trei cămine cu o capacitate de 700 de locuri.

(Agerpres)

PENTRU UN STROP DE LUMIÎNĂ

CE NE DEZVĂLUIE DOCUMENTELE

DE ACUM DOUĂZECI ȘI DOI DE ANI

GĂSITE ÎN COMUNA GALAȚI

DE PE VALEA AMPOIULUI

Trăiești în lumina unei amiezii de primăvară cu care te-ai obișnuit și ai crede că e așa din-totdeauna, pentru că prea sînt fiergii și se petrec în jurul tău, surisul copiilor, bu-

curile de fiecare zi ale tale, ale străzii tale, ale satului și orașului tău... De aceea nu ți-e ușor să crezi cu adevărat că n-a fost întotdeauna așa. Și n-a fost! În cele ce urmează vom vor-

bi despre un dosar și despre niște însemnări găsite. Într-ună din zilele primăverii acesteia, cineva, răscolind prin arhiva unui sat din Munții Apuseni, dînd mereu la o parte dosare vechi, mucegăite și acoperite de praș, s-a oprit cu totul întimplător asupra unui, mai galben, mai ros, și mai zdrențuit decît celelalte... Părea că fusese la vremea lui prea ades răsfoit și asta însemna că pentru oamenii de atunci el avea o oarecare importanță... L-a luat, l-a răsfoit atunci citeva clipe, apoi l-a mai răsfoit citeva ceasuri, apoi citeva zile... Dosarul zăcuse 22 de ani îngropat în maldărele de hîrtii vechi... Omul care l-a găsit nu era

nici ziarist, nici istoric, de aceea ni l-a încredințat nouă, cu rugămîntea să cercetăm atent și, dacă vom crede de cuviință, să-l facem cunoscut tinerilor cititori, pentru că faptele, întimplările cuprinse în el sînt deosebit de semnificative. Alături de dosar se mai găsește și un caiet cu copertă găbene de carton, între care erau legate cu ață peste o sută de foi. Dosarul poartă un număr și un titlu: „Dosar nr. A, conținînd actele oficiale cu privire la activitatea desfășurată de intelectualii din comuna Galați-Alba pentru edificarea unei localități școlare în această comună”. Pe coperta caietului se află iarăși un titlu: „Victor I. Lungu — învățător — Studii și anchete asupra școlii primare de stat din comuna Galați, jud. Alba, Galați-Alba la 20 Maiu 1941”.

Titlurile nu spun mare lucru. Nu fac decît să deschidă o fereastră a curiozității noastre spre un trecut pe care noi nu l-am trăit. Lumea care se dezvăluie dincolo de această fereastră, faptele, întimplările, viața închise între copertile acestor documente pare pentru cititorul de azi de documentul fantasticului... Întimplător s-a găsit un document... Dar cite altele nu sînt!... Documente care acuză vechea orînduire, apusă pentru totdeauna. Dar să rîșfim împreună filele dosarului lăsat de învățătorul Victor Lungu.

O fabrică de alcool pentru urmașii lui Horia

Dosarul conține peste 50 de acte oficiale: adrese, memorii, intervenții, rugămînti, note explicative, fotografii, purtînd nici mai mult nici mai puțin de 84 de ștampile cu pajura regească în mijloc și aproape

120 de semnături cu cele mai diferite caligrafii. Caietul de studii și anchete e împărțit și el în 18 capitole: MIHAI CARANFIL (Continuare în pag. IV și V)

SĂMINȚĂ DE BUNĂ CALITATE!

Problema principală care preocupă pe toți cei ce lucrează în agricultură este sporirea continuă a producției agricole. Unul din factorii importanți care contribuie la aceasta este sămînța de calitate superioară. Între măsurile luate de partid și guvern pentru creșterea recoltei, un loc important l-au ocupat și îl ocupă cele prin care se asigură gospodăriilor colective și gospodăriilor de stat cantități tot mai mari de sămînțe din soiuri și hibrizi de mare producție. În ultimii ani au fost introduse în cultură numeroase soiuri de grîu de mare producție, hibrizi dubli de porumb, soiuri noi de plante uleioase și leguminoase, sfeclă de zahăr și cartofi etc., care contribuie la obținerea de recolte sporite. Bunii gospodari iau de pe acum măsuri spre a asigura sămînțele necesare la recolta anului 1964. Pentru a avea sămînțe de bună calitate este necesar să se acorde o mare atenție îngrijirii loturilor semincere, identificării și recunoașterii în lan a culturilor, recoltării, condiționării și de-

pozității separate a sămînțelor, păstrării lor în cele mai bune condiții. În această privință sarcini deosebit de importante revin consiliilor agricole regionale și raionale, specialiștilor din unitățile agricole socialiste. În primul rînd este necesar să se analizeze situația asigurării cu sămînțe din soiuri de mare producție pentru nevoile

minali se poate face numai printr-un control riguros efectuat atît în cîmp, prin acțiunea de recunoaștere a culturilor pentru sămînță, cit și în laborator, prin analiza valorii culturale. Pentru buna desfășurare a acestei acțiuni este necesar ca în cadrul comisiilor agricole regionale să se organizeze instrucțiunile cu inginerii aprobatori în vederea

cărei grupe de culturi în parte: La cereale păioase (grîu, orz, ovăz, seacă). În perioada ce urmează se va face purificarea lanului de alte soiuri și plante de cultură străine soiului de bază. Totodată vor fi eliminate și spicetele tălănuite. Multă grijă trebuie acordată momentului optim al recoltării loturilor semincere. Este necesar să se evite recoltarea sămînțelor cu un grad mare de umiditate, care duc de cele mai multe ori la înțingerea și pierderea germinanței. Recoltarea loturilor semincere se va face la coacere deplină și cu multă atenție pentru evitarea oricărui amestec mecanic. Combinatele care vor lucra la recoltatul loturilor semincere, ca și sacii și mijloacele de transport trebuie să fie bine curățate. Spațiile de depozitare trebuie reparate din timp, curățate și dezinfectate, sămînțele depozitindu-se separat — pe soiuri și înmulțiri. In-

Recomandările secției de cereale și plante tehnice a Consiliului Superior al Agriculturii

anului 1963/1964. Dacă unele gospodării, din motive obiective, nu-și pot asigura necesarul de sămînțe din producție proprie, consiliile agricole vor analiza posibilitatea acoperirii deficitului pe plan rațional sau regional pentru a nu rămîne nici o unitate fără sămînță de bună calitate. Aprecierea calității sămînțelor, a indicilor biologici și se-

reimprospătării cunoștințelor și a stabilirii sarcinilor de recunoaștere pe unități, soiuri și cantități. Din rîndurile inginerilor aprobatori trebuie să facă parte cei mai buni specialiști, care lucrează cu multă conștiinciozitate. Pentru obținerea unor sămînțe valoroase este necesar să se ia măsuri specifice fie-

(Continuare în pag. a V-a)

CULTURA TEHNICĂ

Interviu despre literatura de specialitate Pornind de la cerințele practicii

Literatura tehnică de specialitate ocupă un rol important în perfecționarea a cunoștințelor profesionale, în formarea unei bogate culturi tehnice a muncitorului, tehnicianului și inginerului.

Pentru a cunoaște, în ce măsură fondul de cărți tehnice și reviste de specialitate răspunde cerințelor producției, ne-am adresat tovarășei Valentina Mișcu, inginer documentarist la Uzina de pompe și mașini agricole din Capitală, cu rugămîntea de a răspunde la cîteva întrebări.

— Cum apreciați valoarea literaturii tehnice de specialitate?

— Biblioteca tehnică dispune de un fond bogat de cărți tehnice. Avem peste 8.000 de volume de lucrări de specialitate și mai bine de 150 titluri de reviste românești și străine. Ele constituie un bogat material documentar, care în cele mai multe cazuri s-a dovedit util colectivului nostru în lupta cu o desăvîșită îmbunătățirea calității, reducerea

cheltuielilor de fabricație și creșterea productivității muncii.

— Puteți să dați cîteva exemple?

— Iată unul. Pe baza materialului documentar tovarășul inginer Savin Pavlenco a rezolvat o importantă problemă în construcția de pompe hidraulice: „Inlocuirea bușelor din bronz turnat pentru pompele DL-1 și DL-2 prin confecționarea legăturii din fontă sulfizată”. Procedul tehnologic nou folosit, acum a dus la reducerea cheltuielilor de fabricație la acest reper cu peste 30 la sută. Un alt exemplu. Turnarea în cochile este o metodă relativ nouă. Studiarea manualului „Turnarea în forme metalice” a permis tehnologilor noștri să găsească cei mai optima parametri de lucru. Bazați pe datele din această publicație s-a trecut la extinderea turnării în cochile. În prezent peste 10 la sută din volumul pieselor turnate în secția I s-a realizat cu ajutorul acestei metode. Am de făcut însă o observație. Din bibliotecă tehnică ne lipsește multe lucrări de strictă necesitate. Ne-ar trebui, de exemplu, un manual care să explice cele mai noi

procedee de elaborare a fontelor și oțelurilor.

— Cele arătate pînă acum se referă numai la publicațiile de nivel superior, care se adresează tehnicienilor și inginerilor. În legătură cu materialul documentar de nivel mediu, primit de la I.D.T., care sînt observațiile dumneavoastră?

— Materialul de nivel mediu ajută prin destinația sa la ridicarea nivelului de cunoștințe tehnice ale muncitorilor. Noi ne-am îngrijit să sporim numărul de abonamente pe anul 1963 la lucrările de nivel mediu. Broșura „În ajutorul muncitorilor și maștrilor strungari”, ținînd seama de ponderea pe care o are această meserie în uzina noastră, a fost comandată într-un număr dublu de exemplare față de anul trecut, tocmai pentru a satisface cit mai bine cerințele. Și exemple pot continua.

— Reușiți să puneți la dispoziția colectivului ceea ce apare nou în ramura respectivă?

— La proiectarea familiilor de pompe noi, solicităm de la I.D.T. V. DINULESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

În uzina noastră au fost organizate în acest an cursuri de ridicare a calificării pe meserii în fiecare sector și atelier. Fiindcă dăruirea de muncă și încredințat și mie sarcina de a conduce cursul pentru strungari.

Majoritatea strungarilor țucrează la noi în schimburi. Această situație m-a determinat să țin lecțiile, prin rotație, din două în două săptămîni, pentru a crea astfel posibilitatea frecventării lor de către toți tinerii. Mi-am dat seama că acest interval mare între lecții ar putea să îngreuneze oarecum procesul de acumulare a cunoștințelor. Am luat de aceea măsuri pentru a asigura o continuitate în studiu și în perioada dintre predări. Pe baza materialului documentar existent la biblioteca uzinei, am recomandat cursanților, încă de la început, o bibliografie generală obligatorie: „Cartea strungarului”, „Aschiera metalelor și sculele aschietoare”, „Toleranța și măsurătorii” etc. În lecții am pus un mare accent pe problemele practice ale locului de muncă.

Lecția despre cutite, de pildă, s-a desfășurat cam în acest fel. Am făcut o scurtă prezentare teoretică a problemei după care am verificat — prin cîteva întrebări — dacă cursanții și-au însușit cunoștințele cerute de bibliografia obligatorie. Foarte mulți dintre ei, printre care Spiridon Năstă-

soiu, Ion Iordache și Victor Tecu, au dovedit că au acumulat și cunoștințe suplimentare. Atunci am scos dintr-o lădiță, pe care o adusesem special, toate tipurile de cutite cu care se lucrează la noi în atelier. Am desenat pe tablă fiecare cutit și i-am învîțat pe tineri să determine — cu ajutorul tabelelor din „Cartea strungarului” — unghiurile optime de aschiere. După aceea am mers în atelier și i-am pus să ascuță singuri cutitele.

În același mod am procedat și la alte lecții. Aceasta a fost, după părerea mea, una din laturile cele mai pozitive ale cursului nostru. Spun aceasta deoarece caracterul practic al acestor lecții i-a ajutat pe tineri să-și însușească mai repede și mai ușor o serie de cunoștințe de strictă specialitate și a permis totodată să se realizeze un schimb de experiență între strungari.

Cursul de ridicare a calificării despre care am vorbit și-a încheiat de curînd activitatea. Tinerii continuă însă să învețe. Cei mai buni dintre ei au fost încadrați într-un curs de specializare, care s-a deschis nu de mult. Ceilalți continuă să studieze individual, așa cum am stabilit de comun acord, pe baza bibliografiei indicate la terminarea cursului.

Ing. IULIAN POPESCU
Uzinele „Electroputere”
Craiova

DE CE IMPROVIZATIE?

Îmbătă, 2 iunie, tovarășii Tilde Urseau, regizor-maestru de balet, Aurel Giroveanu, compozitor, Dinu Săraru, critic literar și Tudorel Popa, actor, la inițiativa redacției noastre, au participat la seara cultural-districativă organizată de Casa de cultură a tineretului din raionul 16 Februarie. Din dorința de a veni în sprijinul organizatorilor serilor cultural-districative, pentru ca acestea să aibă consistență și atractivitate, să răspundă exigențelor marelui public și tinerilor prin programe alcătuite în inventivitate și prieciere, ne-am împărțit câteva impresii și sugestii despre ce a avut pe lângă noi. Le publicăm împreună cu unele păreri ale unora dintre tinerii participanți.

Câte sfârșitul serii, am stat de vorbă cu peste patruzeci de tineri — muncitori la Uzinele „Semănătoarea”, la Fabrica de confecții și tricotate, studenți, militari. Trebuie să spun că toți cei cu care am vorbit s-au declarat profund nemulțumiți de felul superficial și improvizat în care conducerea casei de cultură a organizat amintita seară. Un afiș destul de bogat în promisiuni cu privire la programul serii mi-a atras și mie atenția. Dar și eu trebuia să recunosc că binecunoscutul proverb cu pomul lăudat la care nu e bine să te duci cu sacul se potrivea de minune. Ce i-a nemulțumit pe tineri și ce m-a nemulțumit și pe mine? Într-un cuvânt: improvizat.

E foarte firesc ca la sfârșitul unei săptămâni tinerii să simtă nevoia unei serii cu muzică și dans, cu un program artistic variat, interesant. Pe scurt, din toate aceste deciderate, simple în esență, casa de cultură amintită n-a izbutit simbioza care a trecut să împlinească nici unul. Mă

voi referi întâi la ceea ce se înțelege prin programul artistic: adică la acele momente vesele, care n-au lipsit, dar, din păcate, au fost de un slab nivel, la concursurile de poezie care n-au izbutit, la acele momente când dorința de a împărții tinerilor câteva prețioase sfaturi nu și-a aflat mijlocul de comunicare adecvat. În pauzele unui program muzical (asupra cărui vom reveni) un prezentator (tînăr) Dan Cătălin, mecanic la Fabrica de confecții înzestrat cu destule și reale calități în această direcție (prezență agreabilă, siguranță scenică, umor, vioacitate) s-a străduit cu puțină șansă să învieze seara, interpretând câteva scheciuri și cuplete de un haz foarte leftin și îndoielnic.

Cu bune intenții, apoi, în program se afla și un moment care trebuia să arate cum trebuie să se prezinte un tînăr din punct de vedere vestimentar la o seară districativă, la un spectacol. În neatenția generală (pentru că atenția nu reușise să fie captată, datorită unei puneri în scenă improvizate și neglijente) câteva modele

au trecut prin fața rampei, demonstrativ. Ideea prețioasă, educativă a fost ratată. Și cînd te gîndești că o astfel de idee la Casa de cultură a tinerilor din raionul 16 Februarie putea fi atât de simplă, și de frumos și de convingător realizată, dacă direcția casei de cultură ar fi luat legătură cu Fabrica de confecții — aflată destul de aproape — în vederea organizării unei scurte și elegante parade a costumelor, cu sprijinul brigăzii artistice.

Un alt exemplu. S-a vorbit despre dans. Cînd de frumos și de educativ ar fi fost elucidat astfel de momente, dacă într-o pauză conducerea casei de cultură ar fi învitat trei, patru perechi de tineri dansatori de la Operă sau de la Operetă, sau de la o bună echipă de dansuri a raionului, care să arate tinerilor cum se dansează corect.

Unul din cele mai izbutite momente ale serii a fost realizat cu concursul cunoscuților cântăreți de muzică ușoară, George Bunea și Lușei Ionescu. Cînd despre orchestra, deși nu sînt specialist am să dau glas nemulțumirii tinerilor. O melodie de dans durează trei minute! „Nici n-ajungem să facem cîțiva pași, și melodia încetează” — îmi spunea un tînăr de la „Semănătoarea”. Cînt despre interpretare, iar nu sînt specialist, dar nici nu trebuie să fiți pentru a-ți da seama că a fost de un foarte slab nivel. Șeful orchestrei, pe nume Jean Filip, cu care am încercat să discutăm, ne-a acordat — cu o atitudine distanțată și infatuată — exact un minut, preținzînd că el nu primește nici un fel de sugestii, fiind... cunoscut de toată lumea. Tinerii n-au avut nici un moment sentimental cu intenția orchestrei a fost aceea de a cînta cu dragoste, cu pasiune pentru ei, de a-i ajuta să se distreze. Nu cred că este o minuire pentru un șef de orchestră faptul că tinerii cereau să fie puși în funcțiune magnetofonul.

La reuniune tinerețea o aducem cu noi

Am încercat la programul serii amintite să recit, împreună cu un grup de fete de la noi din fabrică, câteva poezii. Nu cred că fi fost noi de vînză că acest număr din program n-a captat atenția tovarășilor noștri. Mai degrabă, cuprinderea acestui număr în program s-a făcut defectuos și oarecum rigid. Un concurs (la care bineînțeles să participăm și noi, recitatorii din formațiile artistice) ar fi fost mai antrenant, ar fi răspuns dorinței participanților de a nu fi reduși la rolul de spectatori.

Cred că la casa noastră de cultură solicitarea tinerilor din raion pentru alcătuirea programului este încă deficitară. La noi, în fabrică au știut doar cîțiva despre activitatea din acea seară de la casa de cultură, și doar cu cîteva ore mai înainte.

Părerea mea este că dacă fiecare organizație U.T.M. din raion s-ar ocupa pe rînd de pregătirea serilor districative (avînd și o prezență numeroasă de tineri în sală, venind și cu un program bogat care să antreneze și să rețină atenția participanților toată seara) consistența ei ar fi alta, ca de altfel și varietatea atît de mult dorită de noi toți.

AURELIA MITREA
muncitoare la Fabrica de confecții și tricotate

Să îmbinăm utilul cu plăcutul

Serile districative nu înseamnă numai dans, iar, pe de altă parte, nu sînt pedagogice seacă. Între acești doi poli oscilează manifestările unei asemenea serii. Formule stricto sunt pe tot. Mai degrabă sugestii. Să punctez:

1) Buna organizare a unei serii districative trebuie să găsească expresia în prezența unuia sau a mai multor prezentatori-animatori. N-am cunoscut întreprindere sau unitate în care să nu se afle cel puțin un „șhiduș”, un „ghid-drăvăni”, care nu numai că e plin de viață, dar o și spune. La o bună organizare a programului serii, mi se pare că acesta este elementul nr. 1. Modele în lumea teatrului și a revistei se găsesc din belșug și poate nu ar fi rău să se inițieze scurte întâlniri între „amatori” și „profesioniști” în vederea dobîndirii unei practici scenice a primilor. (De ce n-ar fi solicitat pentru aceasta Florin Vasiliu sau autorul acestor rânduri?).

Prezentatorii ar putea să antreneze întreaga sală. În special în pauzele de dans — culegînd impresii de la tinerii care sînt subiecți epigramistici — pe care apoi, cu vervă, să le spună în hazul tuturor; să organizeze concursuri fulger pe diferite teme; să găsească sugestii pentru jocul districativ (eroii din filmul și piesa de teatru văzute în timpul săptămînii, din cartea citită — pot fi prieteni ai tinerilor prezenți la seara districativă).

2) Cum diversă este viața, așa trebuie să fie și programul. Alternanța momentelor din program, diversitatea tematică și ingeniozitatea în forma de prezentare a lor, pot contribui din plin la succesul serii cultural-districative.

3) Aș vrea să propun o „rubrică” a serilor cultural-districative: „Frumosul în viața noastră”. Ce să cuprindă? Prezentarea unei cărți noi, a unor lucrări plastice, precum și a unor cîntece noi.

TUDOREL POPA

O cerință estetică: ținuta în dans

Un tînăr dornic de dans și petrecere am întâlnit din nou sîmbătă seara la casa de cultură. La intrare, am auzit însă o mică discuție. Tinerii îmbrăcați neobișnuit, fără gust, urt, care ar fi lăsat o umbră pe atmosfera de sărbătoare a tineretii și frumuseții nu aveau acces. Adevărul este că atunci cînd te pregătești pentru dans trebuie să ai o ținută adecvată și să acorzi o atenție deosebită îmbrăcămintei. Un costum îngrijit nu poate face decât plăcere partenerului. Fata, de asemenea, trebuie să se îmbrace cît mai decent și comod pentru a avea lejeritate în mișcare. De ce toți mai sînt tineri care nu respectă această condiție elementară, aș zice cînd se prezintă la dans? Firește, vina e în primul rînd a lor. Dar pentru a educa și în această privință pe participanții la reuniuni și organizatorii pot face mult mai mult și mai ales, mult mai bine. Cred că rezolvarea poate veni tot din partea casei de cultură. Brigada artistică de agitație își poate spune cuvîntul și aici. Și nu numai ea. De la „parada modei” la „arhicul serii”, de la epigrama cu adresă precisă la instanțanul fotografic — prin acestea și prin multe altele — se pot da lecții care sînt plăc și se educă.

Știu că la această casă de cultură se predau tinerilor lecții de dans într-un curs special organizat. Dacă s-ar da o mai mare atenție ținutei dansatorilor în cadrul acestor cursuri

— înțelegînd prin aceasta mai mult decît înfățișarea pașilor — nu am mai avea ocazia să vedem dansatori cococași, mișcîndu-se neamontos, îmbrîndindu-se prin îndoierea exagerată a genunchilor, sau menținînd ritmul muzicii printr-o mișcare gratuită a coatelor. Am dori să vedem toate perechile elegante, cu fruntea ridicată, pline de elan tineresc și entuziasmul pe care de fapt le au. Prin ținuta elegantă în dans respectăm muzica.

Seara districativă la care am participat mi-a întărit o convingere: muzica inspiră dansul. Un bun conducător de orchestră poate crea și linia în dans. Orice dans poate fi urtit dacă este urt dansat și orice dans este frumos dacă este bine dansat. Ar trebui să ținem seama de aceasta și orchestra casei de cultură amintită.

TILDE URSEANU

oare că de nimeni nu depline într-o măsură atît de mare crearea atmosferei de antren, veselie și tinerețe decît de orchestră. Tocmai de aceea ea nu are dreptul să trădeze conținutul afectiv al muzicii, să înșele așteptările ascultătorilor. La seara la care am participat, orchestra și-a luat însă, acest drept, contribuind din plin la crearea unei monotonii sonore, de nimeni dorită.

Cunosc orchestrele caselor de cultură ale tineretului. În general sînt bine alcătuite numeric: 8—12 persoane. Dar toate cele auzite de mine au același gen: orchestra de suflători. Aceasta obligă pe toate piesele să fie executate în același gen, fără nici o variație sonoră decît înlocuirea unui saxofon cu un clarinet. Gama largă a muzicii de dans se îngustează, tînărul ascultă, fie valul, fie samba, tot cu suflători. De aici — monotonia, indiferența tineretului la tot ce ascultă, plictiseala lui în cele din urmă. Antidotul ca să spunem așa, ar fi înfățișarea unui didactic mai de mult formulat: prezența alături de suflători a instrumentelor de coarde, crearea posibilității ca în cadrul aceluiași componenț, instrumentistici să schimbe și ale instrum. Am observat, de asemenea, la orchestra acestei case de cultură o orchestratie pe care as numi-o cît puțin ciudată: la piesele de muzică ușoară românească se cîntă „solistic”, fiecare cu gîte. Suflătorii stau pe margine în timp ce cîntă un acordeon. Mi s-a răspuns: nu avem orchestrație. E drept că nu poți obliga pe nimeni să fie și orchestrator,

dar socotese de datorită conducerii casei de cultură să oblige orchestra să vină cu orchestratii făcute în diferite formule instrumentale. Cum tot de datorită ei este să pretindă orchestrei respectarea reperului fixat. În seara la care mă refer, deși figura numeroase tîturi în program, orchestra a interpretat doar 2—3 melodii de muzică ușoară românească. Și acestea în felul în care am arătat. O excepție văgăuită, de mintală aș zice, falsifică plină la nerecunoașterea melodia, alterind și gustul pe care trebuie să-l dezvolte în tînăr.

Mi-aș permite o sugestie în legătură cu programul serii care, de altfel, a rămas numai în intenție districativă. Cunoscut dragostea tinerilor din raion pentru diferite discipline artistice sînt multe formații artistice (brigăzi de agitație, orchestre de muzică ușoară etc.) care au obținut în diferite concursuri aprecierea spectatorilor și premiile juriilor de specialitate. Prezența lor la o asemenea seară ar fi

cutie văgăuită, de mintală aș zice, falsifică plină la nerecunoașterea melodia, alterind și gustul pe care trebuie să-l dezvolte în tînăr. Mi-aș permite o sugestie în legătură cu programul serii care, de altfel, a rămas numai în intenție districativă. Cunoscut dragostea tinerilor din raion pentru diferite discipline artistice sînt multe formații artistice (brigăzi de agitație, orchestre de muzică ușoară etc.) care au obținut în diferite concursuri aprecierea spectatorilor și premiile juriilor de specialitate. Prezența lor la o asemenea seară ar fi

AUREL GIROVEANU

dorită și de artiștii amatori, a căror muncă ar avea numai de cîștigat prin confruntarea cu publicul și, bineînțeles, folosite pentru tinerii participanți, cărora li se vor oferi programe mereu noi, de calitate, atractive.

Programul unei serii districative socotesc necesar să fie alcătuit — pe baza consultării masei largi a tinerilor participanți — de consiliul artistic, cu mult înalțare, variat, după toate legile spectacolului.

Desigur că ar fi bine să se alcătuiască 8—10 grupuri de profesioniști: trei-patru actori de estradă, doi coreografi, un regizor, un scriitor, un compozitor, doi solști vocali, care să alcătuiască un program model. La alcătuirea acestui program să fie invitați, bineînțeles, și tinerii din formațiile caselor de cultură pentru a învăța cum să-și alcătuiască programul. Ce să cuprindă? Comperaj, scheci, medalion al unui creator, lansarea unor melodii, prezentarea coregrafică a unui nou dans etc. Un program alcătuit în acest fel, fiecare colectiv poate să-l prezinte în sistem turneu săptămînal la fiecare casă de cultură. În afară de program, direcția și consiliul artistic al casei de cultură ar fi bine să aibă la fiecare seară districativă un conducător artistic (actor) care în timpul dansului să antreneze tineretului, să fie acel „responsabil cu veselie”; în pauzele de dans să se organizeze întreceri fulger pe diferite teme: muzicale (de cine este muzica, cine a scris textul, solști preferați etc.), literare, științifice etc.

AUREL GIROVEANU

Unul dintre animatori: orchestra

Poet și constructor

Pornisem să înlînim constructorii Hidrocentralei de pe Argeș. Reprezentant, într-un fel, poezia. Eram nerăbdător să ne încercăm lămbii, metaloși și mai ales entuziasmul virsiei, printre prietenii noștri pe care li mai vizitase în toamnă, cu prilejul „Săptămînii poeziei”. Totuși, în seara aceea, nu am reușit să revăd decît un... poet.

E vorba de Jan Ungureanu. Douăzeci și doi, douăzeci și trei de ani. Sîntur sportiv. Chip de adolescentin, aprit însă de vînturile a două șantiere, cînd vorbește, are un timbru particular, iar cînd citește se înălțărează. Așa cum l-am cunoscut, într-o inserare de aprilie, mi-am dat seama că nu numai versurile pe care mi le-a citit, dar întreaga sa filință tradie sensibilitate, pasiune, entuziasm.

M-a invitat să-l vizitez în „atelierul” său poetic. Am fost chiar a doua zi. După ce o „tegramă” ne-a barat pentru o jumătate de oră călea către maulu sîng al cheilor Argeșului, lată-ne față în față cu poetul nostru, care participă compe-

teni și dinamic la... montarea unei macarale.

Jan Ungureanu e mecanic în brigada lui Chiriță Oboroceanu. Deși nu obișnuiește să lu... conședii de creație, mecanicul Ungureanu găsește totdeauna timp liber să replănuască încă o dată, în poezie, ceea ce desfășurează în timpul zilei la locul său de muncă.

Privindu-l cu cîntă grîji manevrează, la semnalele șefului de brigadă, trupul de cîteva tone al unui redactor, altmînd de virul macaralei, se gîndești fără să vrei la versurile pe care le-a auzit cîntele de ei seara trecută:

„Cînd pale lumii rîntăcesc
printre creste,
Iar schimbul de noapte spre
posturi se-ndreapă,
Eu știu că natura mai pierde
o treaptă
Și gîndu-mi la clipa victoriei
mi-este.
Ce liber, ce harnic, ce sigur
mi-e gîndul,
Cum taie el anii spre clipa
dorită! —

Cînd apa-nspumată va sta
adormită
În liniștea nopții, s-o mîngie
vîntul...”

Cînd, cîteva ceasuri mai tîrziu, ne allam în galeria prin care se face legătura cu baza pușului forjat ne gîndeam din nou la poetul de pe culmea Viadraru, unde se monta macaraua adusă de la Bicaz. Omul care și-a trăit pe șantiere propriile poezii, omul pentru care viața se substituie plastic și revelator artei, e mai puțin cunoscut din ce publică, adeseori emoția autentică nu poate birui la el unele asperități ale limbajului. Și totuși, în lîntirile cu gîndurile lui, transmise prin versuri, sînt totdeauna emoționante. Ascultînd a doua oară poeziile lui Ungureanu, după ce îl văzusem acolo la înălțimi, participînd la montarea macaralei, după ce îl cunoscusem cei mai buni tovarășii de muncă — pe macaragii Constantin Bărbos și Alexandru Ojog, aveam simțămîntul limpede că, odată cu constructorii, Hidrocentralei de pe Argeș își crește proprii săi poezii.

MIHAI NEGULESCU

Elevi ai Școlii populare de artă din Brăila, în timpul unei ore practice în aer liber.

Filme artistice românești peste hotare

Productiile studiourilor noastre cinematografice sînt tot mai cunoscute în diferite țări ale lumii. Într-o singură lună, producția Studioului cinematografic „București” — „Darclee” a fost urmărită în Uniunea Sovietică de 8.630.000 de spectatori, iar „Băieții noștri” a înregistrat în R.P. Bulgaria peste un milion de spectatori. O selecție de zece filme românești de lung metraj printre care „Valurile Dunării”, „Se-

tea”, „Viața nu iartă”, „Dincolo de brazi”, „Ciulinii Bărganului”, „Telegram”, precum și 50 de filme de scurt metraj — documentare, de desen animat și de păpuși — au fost vizionate în cursul anului trecut de publicul cubanez.

„Valurile Dunării” a fost prezentat în mai bine de 20 de țări ale lumii, iar filmele noastre de scurt metraj pot fi

întîlnite în prezent pe ecranele cinematografelor din peste 35 de țări. În ultimii ani, filmele românești au fost vizionate în țările socialiste de aproape 300 milioane de spectatori. Filme artistice românești au rulat și în Anglia, Argentina, Franța, Grecia, Israel, Olanda, R.A.U., S.U.A., Venezuela și alte țări.

(Agapres)

vîntată, impetuoasă, energică, tinerețea poetului evocată cinematografic se desfășoară pe fundalul romantic al naturii caucaziene. O corespondență directă între temperamentul vălănt al adolescentului Volodca și apele tuși, înolburate, ce-i strănesc imaginația, pădurea puternică și generoasă, piscurile semețe, luîndu-se parcă la întrecere cu siluetele majestuoase ale turnurilor medievale. Dar peisajul natural explică numai o latură a forței creației viitorului poet, ce și-a închinat cu atîta patimă versul Revoluției.

Ambianța umană, sîmțoasă — poporul gruzin în mijlocul cărui trătește de mic, la sferințele căruii a parte, cu toată înțina fiul inginerului silvic Maiakovski — pe alimenta conținutul clocoțit al acestor tălîțîși poetice. Și apoi formarea sa în epoca transformărilor social-politice ale anilor primei revoluții ruse, faptul de a fi fost contemporanul a acestei epoci efervescente care a generat uriașul val revoluționar ce avea să răstoarne îndoiindul, să preschimbe istoria omenirii. Legătura elevului de gimnaziu cu mișcarea muncitorească gruzină devine în partea a doua a filmului închinat tinereții poetului — pîrghia, coordonata centrală a acestui temeinic plămă-

de umane și artistice. Acum se vor dovedi cele mai bune însușiri ale tînărului însetat de adevăr, „de claritate” (cum îl definește profesora lui): generozitatea și ura, clocoțitul versului și tălîșul lui. Chiar dacă filmul e preocupat mai mult de biografia ce-l înșenează decît de cea artistică a lui Maiakovski (a acestui poet cetățean și sugerează — discret dar pregnant — geneza unor impor-

tantă motive ale operii maiakovskiene. „Mi s-au amestecat în cap versurile și manifestele”, exclamă tînărul vizitor pe care viața îl aduce în preajma celor mai active, energice evenimente: baricadele revoluționare din orașul gruzin, cumpăta repressiune (incendierea orașului de către noul guvernator țarist), arestarea unor organizatori ai mișcării muncitorești, Congresul P.M.S.D.R. din Georgia și altele. Pierdută puțin din atenția scenaristului pe fundalul istoric agitat, Volodca revine, spre final, cu forță sportivă, dominînd ecranul și încheind, apoteotic, într-o excelentă imagi-ne-statue, capitolul impetuoasei adolescențe. Dintr-o fra-

ză — aparent banală — rostită de ghidul ce-l însoțește pe proaspătul cetățean al Moscovei prin orașul viitoarei revoluții („ai să găsești drumul mai departe?”), răspunsul viitorului poet, cu silueta impunătoare, proiectată pe fundalul turlor Kremlinului apare simbolic: „Îl voi găsi, de bună seamă!”. Cineastii se preocupă în egală măsură și de mediul familial al Maiakovski (un tată drept și cin-

Din cînd în cînd răsar din vălmășagul epice, motivele lirice ale creației maiakovskiene: un călăreț gruzin, cu cazac roșie, purtînd către tovarășul său ștafeta luminată a unui mesaj îl inspiră adolescentului metafora omulsteag, flamura ce taie, impetuos, zările... Portocaliul intens al incendului orașului devine crud, insuportabil de dureros pentru suferitul sensibil al copilului bătut de poliția țaristă. Culoarea, cu funcție dramatică nu numai spectaculară, constituie o însușire a acestui film biografic. Un operator inteligent, valorifică nu numai farmecul peisajului gruzin, dar descoperă unghiuri inedite pentru filmarea actorilor (inspirațiile portrete reprezentînd pe Maiakovski pe baricada ori proiectat grandios în final pe zidurile Moscovei — o statuie vie a poetului lupător).

ALICE MĂNOIU

Tinerețea lui Maiakovski

În vacanță, la Palatul Pionierilor din Capitală.

Foto: S. VIOREL

Matinee speciale

Cele două școli din comuna Cocargeanu, raionul Fetești, cuprind un număr de 1.050 copii. Pentru a veni în ajutorul elevilor, conducerea școlii din comună în colaborare cu cîmîntul cultural, organizează săptămînal vizionări de filme la matinee speciale pentru copii. La fiecare matinee participă, în medie, 700 de elevi.

Înainte de începerea fiecărui film, învățătoarele Dragoș Anca și Spirea Ștefana prezintă o recenzie la fiecare film ce urmează să fie vizionat, iar după vizionare au loc discuții.

Nu mai în ultimul timp, au fost urmărite filmele artistice „Flăcăii bunici”, „Cîinele sălbatic Dingo” și o serie de filme de desene animate. Asemenea matinee speciale se organizează și în comunele Bordenișani, Făcăeni, Socariciu, Săveni și Alotea.

D. LAURENȚIU
Fetești

„CARTEA DE VIZITĂ”

Dri de câte ori pășești în Uzina „23 August” te impresionează plăcut aleele de flori și arbuști, sădite cu gust de mîini harnice. Această „carte de vizită” prezintă pe muncitorii uzinei ca iubitori de frumos, gospodari pricepuți. La intrumusețarea uzinei o contribuție apreciabilă au adus-o tinerii. Zilele acestea într-o convorbire cu tovarășul DUMITRU GHEORGHISAN, secretar al comitetului U.T.M. am aflat despre lărga participare a tinerilor din uzină la muncă patriotică.

— Odată cu sosirea primăverii uzinei noastre, care au participat în proporție de aproape 70 la sută la interesante acțiuni de muncă patriotică în timpul iernii, și-au reînnoit obiectivele. Dacă în primele luni acțiunile de muncă patriotică au cuprins obiective atâtea în incinta uzinei, străngerea fierului vechi, spargerea nisipului din depozitul de mașini prime ai turnătoriei de oțel — în zilele primăverii ei și-au ales ca obiectiv intrumusețarea parcurilor din jurul uzinei, a Bulevardului Muncii. Construirea noilor cazărmuri de locuințe în cartierul Balta Albă, în care locuiesc foarte mulți tineri de la noi, a stimulat participarea tinerilor și la acțiunile ample de amenajare, aici, a unor spații verzi. În cinstea zilei de 1 Mai și a Zilei Tineretului, mai multe brigăzi de muncă patriotică au participat la reamenajarea parcului Vergului, efectuând aproape 1000 gropi pentru poartă în fiecare săptămână sute de tineri ai uzinei, din secțiile:

sculerie, motoare vagoane au lucrat cu însuflețire la intrumusețarea Bulevardului Muncii pe porțiunea cuprinsă între Fabrica de ciment și Bariera Vergului.

— În aceste zile ce obiective vor fi înscrise în programul muncii patriotice?

— În fiecare săptămână, după terminarea orelor de muncă, tinerii participă la acțiunile de curățenie în secții, după care pornesc la strîngerea fierului vechi. Acțiunea aceasta, la care sînt prezenți tinerii din toate atelierele uzinei, a oferit secției turnătoriei-otel în primele 4 luni o cantitate de 3150 tone fier vechi. La colectarea fierului vechi s-au evidențiat mai ales tinerii de la turnătoriei-otel, vagoane, sculerie și motoare. De altfel, în toate acțiunile de muncă patriotică tinerii din aceste secții se situează printre frunții.

Lăcătușul Nicolae Păduraru, muncitor apreciat, a condus cu pricepere brigada de muncă patriotică din secția vagoane formată pentru amenajarea spațiilor verzi din cartierul Balta Albă. În mod deosebit s-a evidențiat, de asemenea, brigada de muncă patriotică condusă de strungarul Dumitru Oancea, de la motoare și brigada pe care a condus-o electricianul Gheorghe Vasile, la amenajarea parcului din fața turnătoriei de oțel.

Tinerii participă cu entuziasm la muncă patriotică, sînt plini de viață, le place să cînte. Am observat însă că unii tineri nu cunosc prea multe cîntece. Ne-am gândit de aceea ca în cadrul acțiunilor noastre să inițiem o acțiune mai largă de învățare a cîntecelor inspirate din muncă brigadirilor.

VASILE RANGA

Desen de TIA PELTZ

Ample acțiuni de muncă patriotică

Tinerete, entuziasm, hărnicie

Infrumusețează comuna

Tinerii din Cîndești au răspuns cu mult entuziasm la acțiunea de infrumusețare a comunei. În urmă cu trei ani a fost amenajată aici o pepiniară de zăvoi de salcîm. Acum erau foarte buni de plantat. Organizația U.T.M. a mobilizat tinerii și pionierii de la școala de 8 ani care în timpul lor liber au plantat 3200 de puștii de salcîm. Acțiunea a fost urmată de la surparea malului pârului Dragoș. Alți tineri, printre care Nicolae Năstescu și Ștefan Girlea au curățat de spini o suprafață mare de

izlaz la punctul numit Cerdac.

Cine trece prin comuna Cîndești constată de la prima vedere că locuitorii ei, tineri și vîrstnici, o infrumusețază mereu.

TACHE VASILACHE
correspondent
voluntar

Plantează

pomi fructiferi

Bilanțul acțiunilor patriotice desfășurate de tinerii din orașul Craiova în primele 5 luni ale anului este rodnic. Notăm câteva din acestea: întreținerea și curățirea a peste 60 de ha pășune și finete din G.A.S. Romanesti și G.A.C. Ișalnița și Brănești, săparea a aproape 400 de gropi pentru pomi fructiferi în masivul de pe dealul Bucovăului, efectuarea de terasări, săparea de gropi și plantarea a peste 2300 de meri, peri, cași, vișini pe terase situate pe marginea șoselei ce duce spre aeroport. Numai la acțiunile patriotice întreprinse pe marile șantiere de construcții și plantarea de pomi au fost antrenați în primăvara aceasta peste 5500 de tineri iar cantitatea de metale vechi colectată și trimisă spre prelucrare este pe punctul de a depăși 1000 tone.

În continuare, organizațiile U.T.M. și-au prevăzut să mobilizeze tinerii la

realizarea unor noi și importante obiective. Ei vor participa la insulozarea întregii cantități de furaje necesare hrănilor animalelor, iar prin acțiunile de muncă patriotică vor însiloza peste 310 tone. Vor participa la irigația a 10 ha de cultură, la ridicarea a 3 saivane, 5 pălule, 4 grajduri, 6 magazii și două școli. Vor strînge peste 2000 kg grîu din spice iar cantitatea de fier vechi colectată și predată la finele anului va depăși 3000 tone.

În curînd se vor deschide șantiere importante pentru reamenajarea parcului „Poporului” și a luncii. Cea mai mare parte din volumul lucrărilor de aici se va executa prin muncă patriotică. Valoarea economiilor realizate pe această cale în orașul Craiova se va ridica la sfîrșitul anului la aproape 1800000 lei. O bună parte din această sumă a fost realizată.

V. BARAC
correspondentul „Școlii tineretului”
pentru regiunea Oltenia

3 500 000 lei economii

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — A devenit o obișnuință ca în timpul liber tinerii din regiunea Banat să participe la acțiunile inițiate pentru colectarea metalelor vechi. Numai în ultima lună, tinerii au strîns, prin muncă patriotică, circa 2000 tone de fier vechi (în primele 5 luni ale anului s-au trimis oțelărilor aproape 9000 de tone dintre care 5500 tone aparțin tinerilor reșiteni, iar 3030 celor din raionul Caransebeș).

Răsfoind scrisorile corespondenților noștri voluntari

Tot mai multe scrisori sosite de la corespondenții noștri voluntari ne vorbesc despre entuziasmul cu care tinerii participă la acțiunea patriotică de colectare a fierului vechi. Iată un plic, sosit de la Huneadoara. Este de la Ion Cimpeanu, controlor tehnic de calitate. El ne povestește un fapt deosebit de semnificativ:

„Lucram în schimburi III. În hala de ajustaj a laminorului de 750 mm de la Combinatul Siderurgic Huneadoara, a fost introdus o garnitură de vagoane C.F.R., pentru a fi încărcate cu oțel.

Fier vechi — oțelăriilor

Mi-am aruncat privirile pe lateralele vagoanelor. Pe două dintre ele, care aveau numerele 405 887 și 400 616, am văzut ete o tablă pe care scria: „Oțelărilor huneadoareni — din partea tinerilor de la Atelierele de reparat material rulant — Iași”.

Cele două vagoane intraseră în combinat, cu câteva ore înainte, încărcate cu fier vechi, iar pe ete aveau oare — ele au prăsit combinatul îndreptîndu-se spre una din marile noastre întreprinderi prelucrătoare de metal, încărcate cu oțel.

Tablita nu au fost scoase de pe lateralele vagoanelor, au rămas acolo unde le-au pus tinerii ieșeni...”

Întro altă scrisoare, Dobrea I. Petru, de la Uzinele textile „30 Decembrie” din Arad, ne scrie: „De la începutul anului și pînă acum au fost colectate aici peste 90 de tone de fier vechi și aproape 90 de țone de fontă veche. Tinerii din sectoarele filatură, preparație, țesătorie automată, și în mod deosebit utemiștii Ion Cretu, Virică Popa, Nădășduș, și Nistor Fîranda, au adus o contribuție prețioasă”.

Dar iată încă unul dintre plicurile abia sosite la redacție. Expeditor: Conducerea Școlii profesionale de ucenici de pe lângă Fabrica de rulmenți din Birlad. În scrisoare se vorbea despre fotografia și despre nota critică publicate în ziarul nostru nr. 4360 din 24 mai a.c. sub titlul „Fier vechi... întemperiilor”, prin care era criticată direcția de resort din Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini pentru faptul că a întîrziat mai bine de un an aprobarea casării unui autocamion scos din uz.

Citim răspunsul primit: „Vă comunicăm că Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, Direcția personal și învățămînt, a aprobat casarea autocamionului pe nr. de circulație 26 122 15.

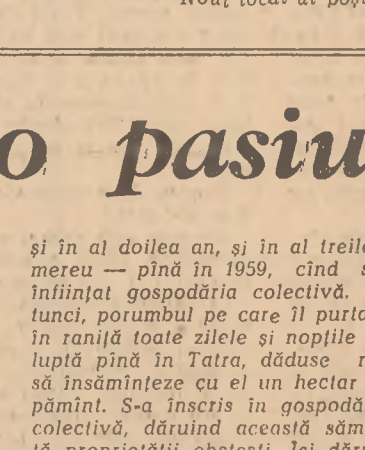
Acest autocamion a fost predat la I.C.M. Birlad, pentru care Școala profesională de ucenici de pe lângă fabrica de rulmenți Birlad a primit adeverința nr. 768 234”.

Printre numeroasele scrisori sosite în aceste zile la redacție sînt și cele ale corespondenților noștri voluntari Basov Constantin — funcționar din Tg. Mureș, Constantin Frîncu — colectivist din comuna Făcă-

enț, raionul Fetești, Iosif Doman — electrician la I.F. Nehou, Ion Donica — muncitor la Uzina de superfosfați și acid sulfuric din Năvodari, Nițu Gheorghe — funcționar la ICEMIN-București, Teodor Orșan din comuna Răpșig, raionul Gurahont, Ion Iordănescu, funcționar în comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia și ale multor alora care ne-au comunicat că și din localitățile lor au pornit spre oțelării importante cantități de fier vechi, la colectarea cărora tinerii au adus o prețioasă contribuție.

N. COTIGA

Școlii de Mașini, Direcția personal și învățămînt, a aprobat casarea autocamionului pe nr. de circulație 26 122 15.

Noul local al poștei din Sinaia. Foto AGERPRES

Scrisori sosite în cadrul concursului nostru:

„Din indemnul conștiinței socialiste”

Parcă nici nu-i mai recunoști...

Sectorul I al Minei Telic este de multă vreme frunțos. Oamenii muncesc bine, își îndeplinesc sarcinile. Există însă aici — și asta se întâmplă pînă acum câteva luni, în întregime — o brigadă care nu tinea pasul cu celelalte. Responsabilul acestei brigăzi obișnuia să ridice din umeri: „Nu ai cu cine face treabă. Dacă ai avea băieți cum ărc să zicem, tovarășul Culcea, sau tovarășul Andrei, da. Dar cu băieții ăia!”

La o ședință de producție, la care participau toți membrii brigăzii, au schimburii din întreaga mină lucrurile au luat însă o altă întorsătură. S-a înscris la cuvînt un miner, responsabil de schimb în acest sector.

— Eu nu mă împac cu această părere, a spus el. „Cu colectivul meu nu se poate face treabă!” De unde ideea asta, doar acolo lucrează 4 mineri calificăți, 3 ajutoari, 3 excavatoriști buni... — Dumneata ce părere ai? l-a întrebat inginerul, șef de sector.

— Cred că e vorba de neîncrederea responsabilului brigăzii în forțele colectivelor, asta e... — A urmat o scurtă pauză, responsabilul a dat din mină cum că el a mai auzit de asta, apoi a adăugat:

— Uite ce, încearcă tu... Să te văd!

— Ce zici, tovarășe Biriboiu? a întrebat din nou inginerul.

— Tovarășe inginer, eu n-am mai fost responsabil de brigadă, n-am prea multă experiență în munca de conducere, dar primesc...

Și experiența a început. La 1 februarie, Constantin Biriboiu, un tânăr uscat, în vîrstă de 28 de ani, cunoscut și înainte ca un miner de mina întâi a preluat conducerea brigăzii codage.

A discutat pe îndelete situația existentă cu fiecare om din brigadă și au stabilit și măsurile ce trebuiau luate. În primul rînd respectarea strictă a programului de lucru. Pînă atunci păruse un lucru mîrînt nerepectarea întocmai a programului, acum au văzut însă că asta aducea dintr-o dată o notă de învioreare în munca lor, ca atunci cînd începi să respiri un aer proaspăt.

Mașinile care transportă minereul nu trebuiau să stea o clipă, excavatorul la fel. Pentru asta, oamenii trebuiau să învețe mai bine. De aceea chiar și pe oamenii cei mai buni, cum sînt Văduva Zamfir, Ion Bordea, Gheorghe Goghîța, Alexandru Saftă, Gh. Bolea și alții, ei l-au îndrumat spre cursurile de ridicare a calificării, spre studierea celor mai bune metode de lucru.

„Și așa lucrurile au luat o întorsătură, nouă în brigadă. Vremea a fost însă în februarie cu totul neprielnică (brigada lui Biriboiu lucrează în carierele de la suprafață, în aer liber). Sfîrșitul lui a adus totuși prima victorie: îndeplîndu-și planul, băieții au scos și 200 de tone de minereu în plus.

— E puțin! a declarat Biriboiu nemulțumit cînd s-a comunicat rezultatele. Putem deveni brigada cea mai bună din Exploatarea minieră Telic.

Poate că unii au ris atunci. Biriboiu însă vorbea serios. Aceeși perseverență și aceeași exaltată matematică a pus-o în organizarea locului de muncă, în instruirea de două ori pe săptămînă a oamenilor, în căutarea și descoperirea celor mai bune straturi, cu cel mai mare conținut de fier. Fie că să de a face toate lucrurile cu seriozitate, faptul că la el nu există vorbe cu „las-că-merge și așa”, toate acestea s-au adăugat la încrederea în colectiv și i-a electricizat pe oameni.

Și iată că luna martie a adus o victorie de răsunet: brigada a depășit planul cu 2000 de tone!

În aprilie i-a lăsat în urmă și pe cei mai buni: brigăzile lui Cosma Culcea și Nicolae Andrei, avînd o depășire de plan de 3000 de tone minereu de cea mai bună calitate. În mai, din nou, 2000 de tone peste plan.

Biriboiu a făcut, într-adevăr, dovada că avînd încredere în colectiv, știînd să organizezi temeinic munca, să-i conduci și să-i entuziasmezi pe oameni poți face cu ei minuni. Acum ei s-au angajat să realizeze în cîinstea zilei de 23 August o depășire de plan de 6000 de tone.

Și vor reuși, sîntem siguri. Băieții au arătat ce sînt în stare să facă. Acum parcă nici nu-i mai recunoști.

CORNEL OCOȘ
secretarul comitetului U. T. M.

Cît în douăzeci de zile

La presa de 2500 de tone din secția forjă grea sosise timpul ca podul rulant de 38 de tone să fie revizuit și reparat. Inginerul Mihai Chirculiță s-a adresat electricienilor:

— Lucrarea e foarte grea, le-a spus el, dar trebuie s-o terminăm în 10 zile. Eu zic să desemnăm două echipe de electricieni care să lucreze în schimburi.

— Nu e nevoie de două echipe, tovarășe inginer, și-a spus părerea Ionel Rusef. Cu echipa mea mă angajez să execut toate lucrările. Cunosc forțele echipei, cunosc pe fiecare om. Încredințați-ne această sarcină.

Lucrările au început. Ionel Rusef a împărțit echipa în trei grupe și astfel, în schimburi, cele trei grupe munceau de zor. Șeful de echipă, după ce lucra un schimb, mergea la școală, iar apoi venea iar pe la uzină. Nu-l răbda inima să nu vadă cum merg treburile, să nu ajute fiecare schimb. Și după opt zile de muncă și frămîntări, echipa a dat în folosință podul rulant, cu două zile mai devreme. Așa hotărîse. În opt zile a muncit cît două echipe sau cît o singură echipă în douăzeci de zile. Electricienii munciseră fără greș, rapid, dar cu toții recunosc că meritul cel mai mare îl are șeful lor de echipă, care a știut să-i însuflețească zi de zi, nu prin vorbe, ci prin exemplul său personal.

I. SMEU
tehnician la Uzinele „Progresul” Brăila.

Mai mult decît o pasiune

Ln om privește cîmpul. E dimineață și parcă auzi lumina vîind în trunzele porumbului, verzi, tremurînd. Omul își face mîna streasă în ochi și întîrzie așa nemîșcat, soarele urcă pe cer, porumbul tremurî lin, omul nu se mai satură privind.

Wozswary baci, ce cauți cu privirea pe cîmp? Vezi oare și auzi cum cînte porumbul?

Creste porumbul... Porumbul dumitale, Wozswary baci, nu-l așa? Porumbul a cărui poveste se intrăște atît de strîns cu însăși povestea vîieji dumitale... Cîndva, cu vreo trei decenii în urmă, pe un colț de ogor, Arthur Wozswary încerca o experiență căreia îi închina nespuse de multă

trudă și patimă. Porumbul avea o denumire semnificativă — „om sărac” — și îl încreșca cu o altă varietate specifică doar pămînturilor umede și îndelung odihnite, cîuțind astfel o ieșire din cercul prea strîmt al puținului său pămînt. Ocolit cu pînă minune de război, Arthur Wozswary își ara și își însămînța ogorul, încreșca porumbul, cerceta. Undeva, departe, se încercușu arme, și mereu oamenii. Pe un ogor, aici, un amănunt pe pămînt. Prin încercușarea cu cealaltă varietate, porumbul „Om sărac” creștea frumos, avea bobul plin și rotund. După nenumărate experiențe, obținut cînel ștuleți mari, foarte mari.

— Wozswary baci, la să vedem și noi porumbul, veneau la el oameni. Cum ai făcut? — spune-ne și nouă.

N-a mai avut cînd să le spună. În lume se răsturnaseră multe între timp. Fascismul se retrăgea îngrozit spre birlog. Wozswary porni și el cu arma în mînă, pe front, să-și împlinească datoria la țara de patrie. De porumb însă n-a vrut să se despartă. Cîl a lăcut zilele și nopțile războiului pînă în Tatra, Arthur Wozswary a purtat în rîniți cînel ștuleți de porumb. Printre schile și garduri de sîrmă ghimpată, un om trecea în saurai repezi lîrînd de moarte cînel ștuleți de porumb. Cînd s-a întors acasă, la sfîrșitul războiului își însămînța pe un ar de pămînt și a continuat experiențele. În primul an a obținut sîmînță pentru trei ani. Experiența a continuat

și în al doilea an, și în al treilea, mereu — pînă în 1959, cînd s-a înființat gospodăria colectivă. Atunci, porumbul pe care îl purtase în raniță toate zilele și nopțile de luptă pînă în Tatra, dăduse rod și însămînțeze cu el un hectar de pămînt. S-a înscris în gospodăria colectivă, dăruind această sîmînță proprietății obștești. Își dădura visul său cel mai de preț, care avea să se împlinească cu adevărat abia pe cîmpurile alinate laolaltă.

În 1960, primul hectar însămînțat cu acest porumb — rodea peste 6500 de kg de boabe. Și de atunci creștea an de an hectarele pe care rodesse porumbul lui Wozswary baci — acest om pentru care munca și viața l-au fost și cercetare, și pasiune, și dăruire. Și toate l se împlinesc astăzi, cînd

„În România, învățămîntului superior i se acordă o însemnătate primordială“

H. M. R. Keyes, secretar general al Asociației internaționale a universităților, a părăsit joi Capitala, îndreptându-se spre Paris.

Pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost condus de prof. Jean Livescu, adjunct al ministrului învățămîntului și rector al Universității din București, acad. prof. Militaru Filipescu și prof. dr. Alexandru Balaci, prorectori ai Universității din București, de cadre didactice universitare.

La plecare, H. M. R. Keyes, a împărțit redactorului Agenției romine de presă „Agerpres”, Adina Constantin, câteva păreri în legătură cu vizita sa.

Scopul vizitei mele — făcută la invitația Universității din București — a fost acela de a cunoaște diferite probleme ale învățămîntului superior din România, de a strânge legăturile cu cadrele didactice universitare din țara dv. În cadrul Asociației internaționale a universităților din care fac parte astăzi 400 universități din 80 de țări ale lumii, lucrăm în momentul de față la întocmirea unui studiu comparativ al situației învățămîntului în diferite țări ale lumii, asupra acestor tineri în învățămîntul superior și repartizarea lor în diferite profesii. Cu acest prilej am constatat un regretabil fapt: foarte mulți tineri din lume se îndreaptă spre facultate fără să aibă cu toții condiții

Declarația lui H. M. R. Keyes, secretar general al Asociației internaționale a universităților

și posibilități de studiu corespunzătoare, ele diferind după clasele sociale din care provin. În ceea ce privește însă organizarea învățămîntului superior în România, semnalizez cu deosebită satisfacție că i se acordă o însemnătate primordială. După abolirea definitivă a analfabetismului și dezvoltarea pe parcurs a învățămîntului elementar și mediu, s-a pus accentul pe învățămîntul superior ca factor deosebit de important nu numai din punct de vedere economic ci și de ordin cultural. La Ministerul Învățămîntului am avut prilejul să aflu unele date comparative asupra numărului studenților de astăzi și din trecut.

Mă simt dator să spun că studenții din România sînt mult privilegiați în comparație cu studenții din alte țări. Cadrele didactice universitare, despre care afirm cu certitudine că sînt posesori ai unui spirit umanist, fiind deosebit de atașați meseriei lor, mi-au povestit că în perioada cînd erau studenți nu aveau asemenea

condiții de viață și studii. M-am impresionat în mod special arhitectura complexelor studențești din București, Cluj și Iași. Îmi amintesc cu plăcere sala imensă, luminoasă a cantinei studențești din cartierul Grozăvești.

În continuare, H. M. R. Keyes, a vorbit despre colaborarea Universității din București și Iași cu Asociația internațională a universităților, despre schimburi de informații, despre articolele scrise de universitari romini pentru buletinul Asociației cuprinzînd idei valoroase în ceea ce privește organizarea și structura universităților.

În încheiere H. M. R. Keyes, a vorbit despre impresia de neuitat lăsată de orașul București pe care l-a asemănat cu o uriașă grădiniță înflorită și de modernele stațiuni de pe litoralul românesc al Mării Negre.

(Agerpres)

Simpoziune consacrate Congresului mondial al femeilor de la Moscova

Comitetele regionale ale femeilor și comitetele regionale de luptă pentru pace au organizat joi, la Iași, Timișoara, Brașov și Constanța simpoziune cu tema: „În lupta pentru pace și dezarmare”, consacrate apropiatului Congres mondial al femeilor de la Moscova.

La simpoziunul organizat la Iași au participat peste 800 de muncitoare din fabrici și uzine, funcționare, cadre didactice din învățămîntul superior și mediu, gospodine.

Un mare număr de femei din Timișoara au urmărit cu deosebit interes expunerile făcute de scriitorul Eusebiu Gamilan, membru corespondent al Academiei R. P. Romine, ing. Maria Manolescu, secretară a Consiliului național al femeilor și Irina Niga, directoarea fabricii „Bumbacul” din Timișoara, despre lupta femeilor din lumea întreagă pentru pace și dezarmare, despre participarea entuziasată a femeilor din țara noastră la desăvîrșirea construirii socialismului și apărării păcii.

La simpoziunul de la Constanța au luat parte peste 2000 de femei. Au luat cuvîntul C. Paraschivescu-Bălaescu, membru al Comitetului național pentru apărarea păcii din R. P. Romine, Valeria Drafta, secretară a Consiliului național al femeilor și dr. Elena Voinescu, directoarea spitalului din portul Constanța.

(Agerpres)

Răspunderea organizației U. T. M.

(Urmare din pag. 1)

arăt că ar dori să li se vorbească mai mult despre problemele practice ale deservirii tehnice, ale exploatarea mașinilor, despre utilizarea lor cât mai deplină. Inginerul Leonard a pus în următoarele lecții un mai mare accent pe probleme practice ca desenarea pieselor simple, folosirea presei cu fricțiune la forjarea închisă, i-a învățat pe tineri cum să calculeze volumul unei piese pentru forjare, forța de tăiere la ștanțare etc. În acest fel ei au asimilat mai bine cunoștințele predate și le-au pus în practică. La cursurile de fricțiune de pildă, utilaj care nu prea era folosit înainte, se execută acum prin matritiere un mare volum de piese care erau prelucrate prin așchiere. Rezultatul? Consumul specific s-a redus cu două treimi la unele piese iar productivitatea muncii a crescut simțitor.

Conducerea uzinei a dat îndrumări lectorilor ca după fiecare lecție să indice cursanților o sumară bibliografie care să le adrecescă și mai mult cunoștințele de specialitate.

Ne-am interesat în ce măsură se respectă această indicație. Am constatat că mulți tineri studiază literatura de specialitate.

Atenția pe care am acordat-o studiilor bibliografice la curs, discuțiile cu lectorii despre felul cum vin pregătiți tinerii la seminarii, ne-au permis să cunoaștem și pe cei care ignorează importanța ajutorului primit din partea cărții tehnice. Unul din ei era și lăcătușul Gheorghe Ungureanu. El, absolvent al școlii profesionale considera că nu mai are ce învăța din cărți. Este drept, nu lucra sub normă, dar rezultatele lui nu erau la nivelul celorlalți. Atît secretarul comitetului U.T.M. pe secție, Vasile Ciocîrc, cit și Augustin Telcean membru al comitetului U.T.M. pe uzină, au discutat cu Ungureanu în prezența lectorului, i-au arătat tînarului lăcătuș în ce constă greșeala sa: a executat o calibrare bună nu însemnă totul. Trebuie știut ce problemă teoretică se rezolvă prin aceasta, să se calculeze dinainte toate elementele. Astfel muncitorul este ferit de zecile de verificări inerente muncii la întîmplare.

Se știe că rezultatul bunei pregătiri se reflectă în munca de zi cu zi în atelier. Se observă la tineri o cre-

ștere a nivelului profesional după câteva luni de pregătire în cadrul cursurilor? Comitetul U.T.M. a căutat răspunsul la această întrebare chiar în secții, prin discuții cu șefii de secție și, în special, cu maistrul din ateliere.

La secția de bascule semi-automate, de exemplu, maistrul Dumitru Stănescu este foarte mulțumit de felul în care tinerii au reușit să se pregătească la cursuri. Într-o discuție cu el, ne spunea:

— Băieții învăță bine. Aceasta m-a determinat ca să-i reparatze la lucrări de mare răspundere. Dacă înainte am propus ca fiecare tînar din secție să lucreze pe lîngă un muncitor vîrstnic, de cîrînd am propus ca, începînd cu secretarul organizației U.T.M., Ilie Moise și cu lăcătușul Ion Albu să promovăm cu curaj pe tineri la lucrările de verificare a acestor aparate complicate. M-am bazat pe faptul că, pe lîngă cele învățate de la vîrstnici, la cursul de ridicare a calificării ei și-au însușit toate noțiunile predate. Siguranța maistrului își găsește explicația și în faptul că din secția lui niciun tînar n-a lipsit de la cursuri. Între el și secretarul organizației de bază U.T.M. a existat totdeauna o strînsă legătură, s-au consultat în permanență asupra stadiului de pregătire al tinerilor.

Am arătat câteva din căile folosite de noi pentru a urmări cum învăță tinerii cursanți. Totuși socot că n-am făcut totul. Posturile utemiste de control puteau să ne fie de un real folos în această privință. Prin raidurile organizate în secții s-ar fi rezolvat mai operativ o serie de dificultăți în ce privește pregătirea tinerilor, am fi cunoscut mai din timp pe acei tineri care au rezultate foarte bune în perfecționarea cunoștințelor profesionale, am fi popularizat experiența lor în acest sens.

Dar abia în urmă cu câteva săptămîni am ridicat această problemă, deci destul de tîrziu pentru ca acțiunile posturilor utemiste de control să aibă eficacitatea dorită.

Atenția pe care am acordat-o pregătirii tinerilor a fost apreciată de comitetul de partid, de conducerea uzinei. Dacă în ultimul timp realizările noastre au crescut, aceasta se datorează în bună măsură eficacității cursurilor de ridicare a calificării, a atenției cu care s-au pregătit tinerii cursanți.

Interviu despre literatura de specialitate

(Urmare din pag. 1)

— În vederea studierii materialului documentar s-a organizat în uzina noastră un colectiv format din 20 din cei mai buni ingineri, care se ocupă de răspîndirea tehnicii noi. S-au împărțit nominal, pentru fiecare dintre aceștia, titlurile de reviste de specialitate la care este abonată uzina. Articolele care interesează în mod direct uzina noastră sînt prelucrate de membrii acestui colectiv. Pe baza recomandărilor făcute de aceștia se întocmește un coreferat, împreună cu cabinetul tehnic, pentru fiecare problemă, și se înaintează conducerei uzinei. Acest fel de a proceda a dat roade din cele mai bune. Exemplele arătate la început, precum și multe altele, dovedesc de fapt eficacitatea pe care o are folosirea operativă a literaturii de specialitate.

— În vederea studierii materialului documentar s-a organizat în uzina noastră un colectiv format din 20 din cei mai buni ingineri, care se ocupă de răspîndirea tehnicii noi. S-au împărțit nominal, pentru fiecare dintre aceștia, titlurile de reviste de specialitate la care este abonată uzina. Articolele care interesează în mod direct uzina noastră sînt prelucrate de membrii acestui colectiv. Pe baza recomandărilor făcute de aceștia se întocmește un coreferat, împreună cu cabinetul tehnic, pentru fiecare problemă, și se înaintează conducerei uzinei. Acest fel de a proceda a dat roade din cele mai bune. Exemplele arătate la început, precum și multe altele, dovedesc de fapt eficacitatea pe care o are folosirea operativă a literaturii de specialitate.

— Dificultatea este evidentă. Ce măsuri s-au luat în uzină pentru ca materialul documentar de care aminteam să ajungă totuși operativ la serviciile tehnice și în secțiile de producție?

— Dificultatea este evidentă. Ce măsuri s-au luat în uzină pentru ca materialul documentar de care aminteam să ajungă totuși operativ la serviciile tehnice și în secțiile de producție?

— Dificultatea este evidentă. Ce măsuri s-au luat în uzină pentru ca materialul documentar de care aminteam să ajungă totuși operativ la serviciile tehnice și în secțiile de producție?

— Dificultatea este evidentă. Ce măsuri s-au luat în uzină pentru ca materialul documentar de care aminteam să ajungă totuși operativ la serviciile tehnice și în secțiile de producție?

Școala a curajului și a bărbăției — așa i se spune parasutismului. Aci, la această școală, cu ajutorul comandanților și al lucrătorilor politici, militarii își însușesc temeinic și multilaterală cunoștințe militare și de specialitate, își formează deprinderile necesare. Printr-un antrenament perseverent făcut la aparate speciale, militarii își formează calități fizice deosebite, atît de indispensabile unui parașutist.

A început recoltatul căpsunilor

În țară a început recoltarea căpsunilor. Producția din această zonă este bună. Banat, Crișana, București și în unitățile din jurul orașelor și centrelor muncitorești, unde sînt condiții și posibilități pentru sporirea și valorificarea recoltei. Stațiunile experimentale asigură unităților cultivatoare material săditor din cele mai valoroase soiuri.

Utilaje moderne, de mare randament

În principalele exploați ale Trăstăului mîner Băntuț au fost folosite noi mașini și utilaje de mare randament. Printre acestea se numără compresoarele, perforatoarele, instalațiile de încălzire, totodată, a fost montat un mîner vagonet și o altor utilaje anexă. Toate aceste măsuri au permis extinderea mecanizării lucrărilor de extracție a cărbunelui ca și îmbunătățirea procesului de sortare a lui. Folosind cu price-

SPORT • SPORT • SPORT

Turneul de șah de la Soci

● Turneul internațional de șah de la Soci a continuat cu partidele din runda de a 4-a și a 5-a. O mare forță de joc dovedește la acest concurs marele maestru Lev Polugaevski care a obținut

Fotbal

● În continuarea turneului pe care-l întreprinde în țara noastră, echipa de fotbal Motor Zwickau, cîștigătoare „Cupei R. D. Germane” a jucat joi la Pitești cu Dinamo din localitate. Fotbaliștii romîni au obținut victoria cu scorul de 2-1 (0-1) prin punctele realizate de Turcan.

Box

● Simbătă în program cuplat pe stadionul Dinamo se vor desfășura două întîlniri contînd pentru campionatul republican de box pe echipe. Cu acest prilej, se vor întîlni Steaua cu Metalul București și Dinamo București cu Constructorul Galați. Reunirea începe la ora 18.

PE SCURT • PE SCURT

● Mecurile disputate în cea de-a doua zi a campionatului mondial masculin de handbal în 11 s-au încheiat cu următoarele rezultate: Elveția—S.U.A., 17-4 (11-2); R. D. Germană—R. P. Polonă 11-7 (5-4); Austria—Israel 15-12 (6-5); R. F. Germană—Olanda 23-7 (10-4).

● În prima grupă conduce R. F. Germană cu 4 puncte, urmată de Elveția 4 puncte, Olanda și S.U.A., zero puncte. În grupa a doua pe primul loc se află R. D. Germană — 4 puncte, urmată de

Austria 3 puncte, R. P. Polonă 1 punct, Israel zero puncte.

● Ziari de sport în de handbal în 11 s-au încheiat cu următoarele rezultate: „L'Equipe”, organizatorul turnului cîștigat al Franței de amatori (Tour de l'Avenir) a comunicat că au fost confirmate inscrierile de participare a 16 echipe, de cîte șapte alergători din: U.R.S.S., Belgia, R.P. Bulgariei, Spania, Anglia, Olanda, Italia, Irlanda, Maroc, R. P. Polonă, R. S. Cehoslovacă, Portugalia, R.F. Germană, Elveția, Iugoslavia și Franța. Pentru prima oară participă la această competiție cîștigătorii sovietici. Din

echipă vor face parte I. Melihov, G. Saidhujin, A. Petrov, V. Kapitonov, A. Cerepovici, A. Ollizarenko și S. Korj. Turul Franței pentru amatori se va desfășura între 30 iunie și 14 iulie, pe un traseu de aproximativ 2400 km.

● Etapa a 17-a a turului ciclist al Italiei, Treviso-Gortizia (213 km) a fost cîștigată de italianul Vendriamo Bariviera în 5h 34'30". Liderul clasamentului continuă să fie Diego Ronchini (Italia), urmat de Adorni la două secunde.

RARĂU: În drum spre „Pietrele Doamnei”. Foto: AGERPRES

INFORMATII

Prof. dr. P. S. Noble, vicecancelarul Universității din Londra și prof. dr. G. H. Bolsover, directorul Școlii de studii slavice și est-europene din Londra care nevizitează țara au fost primiți joi după-amiază de Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului.

La Brăila au început joi lucrările sesiunii de referate și comunicări științifice privind industrializarea lemnului, organizată de Institutul de cercetări forestiere din București. La lucrările sesiunii iau parte reprezentanți ai conducerii Ministerului Economiei Forestiere, ingineri, cadre de conducere și alți specialiști din unitățile industriale de valorificare a lemnului din țară.

Galați-Alba — la 20 mai 1941.

Amără concluzie pentru un dascăl al căruia vis este să-și vadă școlarii, care trece prin mîna și prin viața lui, ajungînd oameni întregi, luminați, cu însușirile puse pe deplin în folos. Cîntă tristețe și dezamăgire trebuie să-i fi adus unui învățător școlar care după ce învățase despre Horia, Cloșca și Crișan, despre patrie, despre cîte sînt și se potrec pe lume, după ce învățase să fie drept, să iubescă adevărul și tot ce-i mai frumos pe lume, țesea pe poarta școlii și se ducea să fie argut, să învețe simfonia și truda.

„Fiii satului pleacă la școli secundare. Dintre fiii acestui sat 2 sînt care au urmat cursurile școlii secundare: 1. Dușa Remus, c. III liceală — Alba Iulia.

2. Iu Aurel, învățător. La o școală de meserii n-a plecat nici un elev pentru a studia și a învăța o meserie prin școală. Avem însă fi ai satului care s-au ridicat la un nivel de viață mai înalt prin propria lor activitate și muncă.

3. Vințan Ștefan, șef de gară.

4. Hang Nicolae, șofer în București.

5. Șerban Vasile mecanic de locomotivă în Cluj.

6. Bucuman Traian, fost șef de post, actualmente proprietar de restaurant în Alba Iulia. Cum putea un șef de post de jandarmi să ajungă

proprietar de restaurant e un fapt ce nu mai trebuie explicat.

7. Marian Moise, curier la Judecătoria din Constanța (cît de departe? ajunseser!).

8. În comună avem doi meseriași care și-au însușit meseria în urma unui condamnări de 12 ani în penitenciarul din Aiud unde și-au însușit titlul de meseriași ca-

lificați. A) Ieremia Manoilă, pantofar de lux. B) Ieremia Rusan — croitor (ca să vezi că în țară auveau puțina să învețe și meserii!).

Asadar, Ieremia Manoilă, pantofar de lux!

„Copiii vin la școală încațați în niște troace scobite în lemn și legate de picior cu șoară” — scria în altă parte învățătorul.

„Domniei sale domnului ministru...”

Rog cititorul să ia aminte la ce va citi în rîndurile de mai jos:

„Domnule ministru, Subsemașiți reprezentanții comunei Galați din istoricul județ al Albei, cu profund respect venim a Vă ruga următoarele: Comuna Galați din județul Alba este cea mai săracă comună de pe Valea Ampoiului din Munții Apuseni. Locuitorii ei mori, sînt cei mai săraci pe dintr-o localitate din țară. În munții noștri, Pămîntul din sîrăcăcios, pietros și neproductiv nu le produce nici aștia barem cît să le ajungă pentru hrana lor mai mult decît simplă de altfel, dar încă să le mai rămînie și prisos. Singura lor avuție, dacă într-adevăr ar fi o avuție aceasta este pădurea. Singurul lor mijloc de trai este codrul, atît de bun și necesar-părțit prieten al romînilor atît în vremuri vesle, precum puține de altfel pentru moșii noștri ca și pentru ceilalți fii ai

țării, cît și în vremuri de tristețe.

Mulți, domnule ministru, alți dintre politicienii mai puțin ași și dintr-o comă mai mare politicieni i-au ridicat teoretic în înălțime cerul, dar absolut nici unul din binefăcătorii, pe hirtie, al acestor locuitori nu s-a coborît ca să tragă cu urechea și să simtă cu sufletul lor durerea adîncă și năcăzurile multiple ale acestor necăjite filinte Apuseni! Locuitorii sînt și astăzi în școlii tehnici, în școlile afirmării culturii și civilizației fără a lecaș unde cartea, acest bun și poate singurul bun de care ar putea dispune în manifestările și svirecolirile lor pentru viață. A se poate dezvolta, unde învățătura, cultura, acest atît de important factor în ridicarea satelor să poată încoții, să se poată dezvolta în lîngă în inimile și mințile acelor cari au dreptul la ea și cari o așteaptă cu ațita sete și ardore.

N-au local de școală nici pînă în prezent, domnule mi-

Pentru un strop de lumină

(Urmare din pag. 1)

despre trecutul școlii; bibliotecă școlară; material didactic; mobilier școlar; localuri școlare; cantina școlară; farmacia școlară; atelierul școlar; inspecții și vizite; participarea la mișcările sociale.

S-ar părea la prima vedere că totul e în ordine. Școala de stat, corp didactic, bibliotecă școlară, mobilier școlar, farmacie, material didactic, cantină școlară, atelier școlar. Ce i-ar fi trebuit mai mult unui fiu de țărăn ca să poată să învețe și să arate ce înflorate vremii?

Situația era însă cu totul alta.

Era pe vremea cînd Bogza scria: „Două lucruri sînt prețioase în Munții Apuseni și le-au făcut faima: oamenii și aurul... Numai în Munții Apuseni oamenii sînt legați pe viață și pe moarte de sîmna nefertită, sate crescute pe suprafața aridă a unui granit căpșușit cu aur”. Victor I. Lungu, trăind acolo, cu moșii la un loc, zi de zi, ajunseser și el la niște concluzii ale lui, poate și mai amare.

„Sîntem cea mai săracă din țară comuna săracă de pe Valea Ampoiului. Stăpînitorii au înființat o fabrică aci, de alcool, cu scopul drăcesc ca să distruagă sănătatea și virtuțile frumoase ale acestui blînd și umilțit popor”.

Ceva mai diabolic, mai barbar și mai clinic nu se putea

inventa pentru a adormi conștiința și a paraliza voința acestor oameni. Nu fabrică de pine, nici de unt, nu școală sau alt așezămînt de cultură, ci fabrică de alcool. Fabrică și în același timp circumă. Fabrica nu producea mult și exact atîta cît era nevoie ca să otrăvească pe inculți, cu „deful” și „dorobanțul” trupul, sufletul, cugețul moșilor încovrigați de foame. Cînd burta își chiorăie flămînzită îndelung e de-ajuns un degetar de spirt și durerea amortește iar mîntea se domolește și visează.

Apariția fabricii de alcool chiar dacă era o „înțîmțivă

Cum a evoluat școala pînă la-a dat pe Ieremia Manoilă, pantofar de lux

șadar școala avea o poveste a ei în care pătrunzi, odată cu prima filă deschisă în caietul bătrînului dascăl.

Pe această filă se află istoricul dezolant al școlii din sat care și-a început și și-a continuat decenii existența a școlii ambulante, cu învățătorii ambulanzii, pentru cîtiva copii ai căror părinți voiau cu

particulară” convenea de minune oficialității care o socoteau un aliat binevenit, demn să stea alături de toate mijloacele peridice prin care încercau stăpînitorii burghezi să adoarmă spiritul de răzvrătire al țărănilor înrobîți.

Satul se chema Galați și era așezat la intrarea prin Valea Ampoiului în Țara Moșilor, mai aproape de Abrud decît de Alba Iulia. Sosind aici Victor Lungu și fiind dascăl nu și-a ales decît o cale prin care să poată schimba cu ceva soarta moșilor: școala. Dar școala de aici avea o poveste a ei, tristă și apăsătoare ca mîntii pustiiți din jur.

„A. Școala primară de stat din comuna Galați, județul Alba nu a dat nici un absolvent a șase clase de la Unire și pînă în 1925.

B. Această lipsă de absolvenți a 6 clase se datorează faptului că această școală, ca multe de altfel din țara noastră a suferit de prea deasă schimbare a învățătorilor și din motivul acesta, pe lîngă alte neajunsuri comune tuturor satelor noastre nu s-a putut realiza o bază solidă de activitate didactică.

La o eventuală legiferare a învățămîntului în domeniul realizării temeiniciei și înrădăcinării lui în viața satelor noastre ar fi binevenită luarea unei măsuri radicale cu privire la legarea învățătorilor de satele noastre sărace și pline

dar carte, devneme ce se înscrisua la școală... Dar învățătorul Victor Lungu nu s-a lăsat amăgiț de aparținere. El a luat creionul în mînă și a cercetat. A întocmit tabele și statistici, pe ani, pe perioade, pe învățători, pe număr de înscriși și absolvenți, pe clase, pe vîrste, pe numărul copiilor din sat, pe înălțimea, pe greutatea, pe talia elevilor, pe tot ce putea să-i dea o imagine cît mai reală a învățămîntului în sat de la începuturile lui și pînă la data cînd venise el acolo. În felul acesta aparținerea au fost niște mici și în locuri s-a adunat o realitate dezolantă în fața căruia mîna l-a căzut grea pe hirtie.

„A. Școala primară de stat din comuna Galați, județul Alba nu a dat nici un absolvent a șase clase de la Unire și pînă în 1925.

B. Această lipsă de absolvenți a 6 clase se datorează faptului că această școală, ca multe de altfel din țara noastră a suferit de prea deasă schimbare a învățătorilor și din motivul acesta, pe lîngă alte neajunsuri comune tuturor satelor noastre nu s-a putut realiza o bază solidă de activitate didactică.

La o eventuală legiferare a învățămîntului în domeniul realizării temeiniciei și înrădăcinării lui în viața satelor noastre ar fi binevenită luarea unei măsuri radicale cu privire la legarea învățătorilor de satele noastre sărace și pline

DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE

Turneul Filarmonicii „George Enescu” în Italia

ROMA 6 (corespondentul Agerpres transmis): Orchestra Filarmonică de stat „George Enescu” din București efectuează în momentul de față un turneu de concerte în Italia, sub conducerea dirijorilor George Georgescu și Mircea Basarab, cu concursul violonistului Ion Voicu. Turneul orchestrei filarmone este așteptat cu interes de iubitorii de muzică italiană, în rândul cărora orchestra se bucură de un prestigiu meritat, el prelungind școala muzicală și interpretativă românească.

Din cauza doleiului național din Italia în urma morții Papei Ioan al XXIII-lea, concertele programate la Roma în primele zile ale turneului nu au avut loc, programele fiind înregistrate pentru a fi retransmise ulterior prin posturile de radio italiene. La 7 și 8 iunie vor avea loc în sala Teatrului Mare „Scala” din Milano două concerte ale Orchestrei Filarmonice de stat „George Enescu”, care, după cum sublinia într-o declarație de joi dimineață ziarul „Unita”, sînt așteptate cu nerăbdare de melomanii italieni.

Speidel întîmpinat cu ostilitate de populația Londrei

LONDRA 6 (Agerpres). — Fotul general nazist Hans Speidel, actualmente comandantul forțelor terestre ale pactului N.A.T.O. în zona Europei centrale, care, după cum s-a mai anunțat, se află la Londra într-o vizită oficială a fost miercuri seara oaspete la un dîneu oficial dat în cinstea sa la Spitalul Chelsea, sediul asociației veteranilor de război britanici.

La sosirea sa la acest dîneu, Speidel a fost întîmpinat de o demonstrație la care au participat membri ai organizațiilor britanice de luptă pentru pace și împotriva înarmării nucleare și cetățeni londonezi, care și-au exprimat protestul față de prezența în Marea Britanie a acestui fost ofițer superior nazist, vinovat de crime de război în teritoriile invadate de trupele hitleriste. Participanții la demonstrație purtau pancarte cu lozincile: „Nu avem nevoie de generali ai lui Hitler”, „Speidel, cară-te acasă”, și fotografii mari înfățișîndu-l pe Speidel alături de Hitler în Parisul ocupat de trupele naziste. Secretarul general al Comitetului englez pentru apărarea păcii, Colin Sweet, a încercat să prezinte, în cursul după-amiezii de miercuri, un mesaj de protest oficialităților militare britanice care au pregătit dîneul în cinstea lui Speidel. El nu a fost însă primit la sediul organizației veteranilor de război britanici, unde „se desfășurau pregătiri pentru” primirea oaspetelui vest-german.

La Londra a provocat neliniște faptul că s-a aflat că Speidel înainte de a sosi în capitala Angliei a vizitat Scoția, unde a petrecut „cîteva zile de vacanță” pe coastele Mării Nordului. La Londra se subliniază însă că această „vacanță” a lui Speidel în

Scopul vizitei lui Merchant la Ottawa

OTTAWA 6 (Agerpres). — După cum relatează agențiile de presă, Livingston Merchant, înscărcinat de președintele S.U.A., Kennedy, să negocieze cu țările membre ale N.A.T.O. în vederea creării multilaterale, a sosit la 5 iunie la Ottawa, unde va rămîne timp de 24 de ore. „După cum menționează agenția France Press, „pînă în prezent” Canada s-a abținut de a se pronunța în legătură cu forțele nucleare multilaterale pe motiv că „informațiile în legătură cu acest subiect sînt incomplete”. Vizita lui Merchant are drept scop, subliniază agenția, „să explice cabinetului canadian diversele aspecte ale problemei și să aștepte reacțiile lui Lester Pearson și ale guvernului în această chestiune”.

Totodată, se anunță că răspund la interpelarea unui deputat, primul ministru al Canadei, Lester Pearson, a declarat la 5 iunie, în cadrul Camerei Comunelor, că „nu există nici un text care să comporte angajamentul de a accepta prezența focosorului nuclear american pe teritoriul canadian”.

Zanzibarul cere acordarea independenței

ZANZIBAR 6 (Agerpres). — Trei partide politice din Zanzibar, Partidul Afro-Shirazi, Partidul Popular din Pemba și Partidul Naționalist, au adoptat în unanimitate o rezoluție în care cer guvernului britanic să lîseze data acordării independenței acestui teritoriu nu mai tîrziu de luna septembrie a acestui an.

Rezoluția a fost prezentată Consiliului legislativ. Reprezentantul britanic în acest consiliu, Robertson, s-a opus cererii prezentate de cele 3 partide, calificînd-o „nerealistă și imposibil de realizat într-un termen atât de scurt”.

Vizita delegației de arhitecți romîni în Brazilia

RIO DE JANEIRO 6 (Agerpres). — Delegația de arhitecți romîni, condusă de prof. arhitect Nicolae Bădescu, a vizitat între 30 mai și 3 iunie orașele Sao Paulo și Brasilia. La Sao Paulo, delegația a vizitat ansamblul Universității în construcție, cîminele studențești, cantina studențească, sala de sport, construcții administrative, un cartier nou de locuințe, centrul comercial — toate recent terminate. Delegația a făcut o vizită la Asociația arhitecților din Sao Paulo, la facultatea de arhitectură și urbanism și la

centrul de cercetări urbanistice, unde membrii delegației au avut înțîlniri cu specialiștii din domeniul arhitecturii și construcțiilor. La Brasilia, delegația a vizitat orașul, șantierul de construcție, Universitatea în construcție, reședința președintelui Republicii, Palatul guvernului, Camera deputaților și Senatul. La serviciul de sistematizare al orașului Brasilia, delegația s-a înțîlnit cu specialiștii în arhitectură și construcții, cu care a purtat discuții privind problemele de sistematizare și edilitate.

Declarația lui John Bernal

LONDRA 6 (Agerpres). — La 5 iunie, la Londra s-a dat publicității declarația profesorului John Bernal, președintele executiv al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii. „Perspectiva de dezarmare s-a întîrziat și pericolul izbucnirii unui război nuclear a crescut în urma recențelor măsurii luate de S.U.A. în domeniul strategiei nucleare. Deosebit de periculoase sînt sporiile numărului submarinelor care poartă la bord rachete „Polaris” și propunerea de a se înzestra cu aceste rachete

și navele de suprafață”, se arată în declarație. John Bernal relevă pericolul staționării submarinelor americane în zona Mediteranei și subliniază că această „poate duce la crearea unei situații militare extrem de complicate și periculoase”. În continuare John Bernal se ocupă de mișcarea crescîndă de protest din multe țări ale lumii împotriva eventualei staționări în acele țări a submarinelor americane cu rachete „Polaris” și a relevat că propunerile cu privire la crearea zonelor demilitarizate se bucură de un sprijin tot mai larg din partea mulțor guverne și oameni de stat.

În numele Consiliului Mondial al Păcii, prof. Bernal cere comitetelor naționale pentru apărarea păcii și tuturor organizațiilor care luptă pentru pace să desfășoare o nouă campanie activă împotriva tuturor bazelor nucleare și îndeosebi împotriva înzestrării a cit mult submarine și nave de suprafață cu rachete „Polaris”, pentru crearea unor zone demilitarizate.

În Republica Sud-Africană continuă represiviunile rasiste

CAPETOWN 6 (Agerpres). — Alți 16 africani au fost condamnați la închisoare pe termen de opt ani, pentru vina de a fi participat la demonstrații antisariste din luna noiembrie a anului trecut, în localitatea Paarl. Sentința, scrie corespondentul agenției Reuter, a fost dată în virtutea legii cu privire la „activitatea subversivă”, elaborată de guvernul rasist sud-african.

Autoritățile rasiste sud-africane supun populația africană la crunte represiviuni și în virtutea faimoasei „legi cu privire la autorizații”. Referindu-se la procesele intentate a funcționarilor, S. Abdula, secretar de onoare al Mișcării împotriva politici de apartheid din R.S.A., arată în broșura sa intitulată „Adevărul despre Africa de sud” că în fiecare

gașă în industrie au, de asemenea, o soartă tragică. Referindu-se la employarea pe care a luat-o mișcarea de eliberare națională în R.S.A., autorul condamnă politica promovată de guvernul rasist de a înăbuși prin foc și sabie această luptă. Apartheidul, scrie Abdula, va fi înțîlnit prin lupta diră a poporului sud-african.

Incheierea tratatelor cu privire la viitorul Rhodesiei de sud

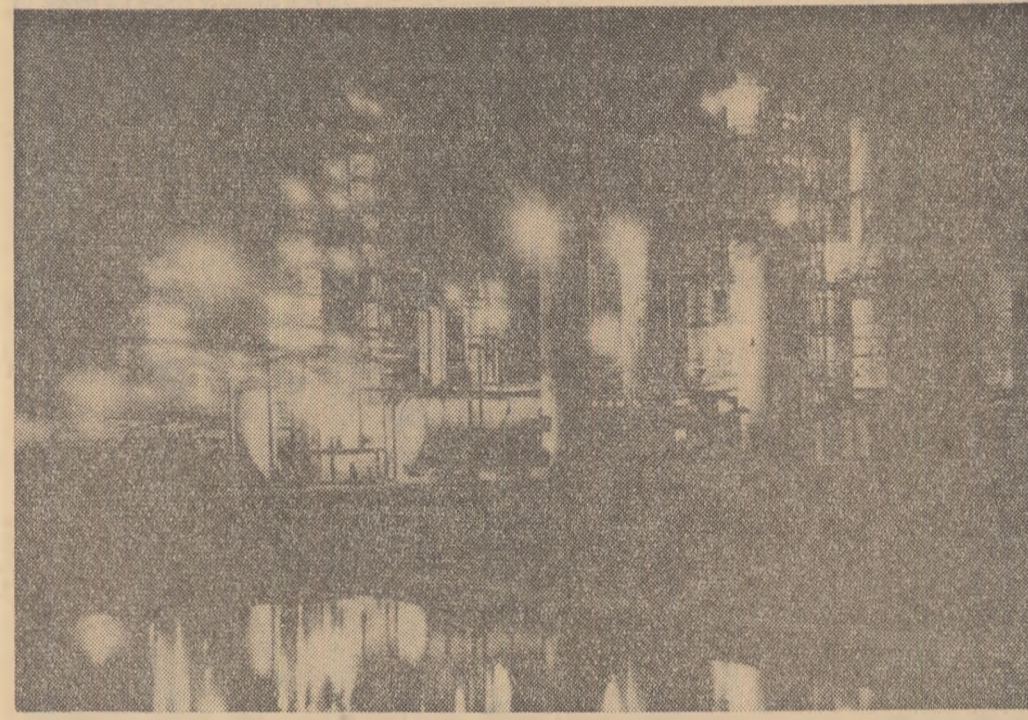
LONDRA 6 (Agerpres). — Agenția Reuter anunță că la 5 iunie au luat sfîrșit tratatele de la Londra cu privire la viitorul Rhodesiei de sud, la care au luat parte primul ministru sud-afrikan, W. Field și R. A. Butler, ministru în guvernul englez, înscărcinat cu problemele Africii centrale.

Guvernul rasist al Rhodesiei de sud reprezentat la Londra de Field, a cerut insistent proclamarea „independenței” Rhodesiei de sud, la conducerea căreia s-a rămnut actualul guvern rasist care, după cum se știe, reprezintă doar minoritatea albă de circa 250 000 de persoane, față de cei peste 3 000 000 de africani care alcătuiesc majoritatea populației acestui teritoriu.

Din știrile transmise de agențiile de presă, precum și din declarația făcută corespondenților de presă de către Field, reiese că guvernul englez a venit în întîmpinarea pretențiilor formulate de Field. Butler i-a prezentat lui Field o propunere, potrivit că-

reia minoritatea albă va primi posibilitatea să-și proclame „independența” cu condiția ca guvernul lui Field să modifice „în viitor” actuala constituție a Rhodesiei de sud, care neglijează totalmente interesele africanilor.

Este greu de presupus că rașiștii sud-africani vor fi de acord să modifice constituția astfel încît să acorde vreun drept africanilor. Acestora, cu atât mai mult cu cit Field a declarat că nu intenționează să legalizeze partidul Uniunea poporului african Zimbabwe. În lumina acestei declarații, apare cit se poate de limpede adevărul substract al „independenței” pe care o cere actualul guvern rasist al Rhodesiei de sud și intențiile pe care le are în legătură cu soarta populației indigene din acest teritoriu.

U.R.S.S.: Zecl de mij de tone de petrol se prelucurează în cel de al 5-lea an al septenulului la rafinăriile de petrol din Krasnovod. Colectivul acestei rafinării luptă pentru obținerea titlului de întreprindere de muncă comunistă. În fotografie: Exteriorul rafinării noctepa.

Sesiunea Adunării parlamentare a U. E. O. sub semnul divergențelor

PARIS 6 (Agerpres). Din relațiile preselor occidentale reiese că lucrările actualei sesiuni de la Paris a Adunării parlamentare a Uniunii Europene occidentale s-au desfășurat sub semnul agravării contradicțiilor dintre Franța și partenerii săi din Piața Comună care doresc stabilirea unor legături mai strînse cu Marea Britanie. Agențiile de presă au relatat că în discuțiile de pînă acum, reprezentanții diferitelor țări membre ale Pieței comune, care se împotrivesc planurilor franceze de a-și impune dominația politică și economică în acest organism — favorizează stă-

bilirea diferitelor contacte periodice cu Anglia, pentru a facilita astfel viitoare aderare a Marii Britanii la Piața Comună. În acest sens, în sesiunea Adunării UEO — la care participă parlamentari din cele șase țări membre ale Pieței comune și din Marea Britanie — s-au formulat diferite propuneri printre care constituirea unui „comitet de contact care să studieze colaborarea dintre Piața comună și Anglia pînă la integrarea acesteia din urmă”. La 5 iunie a luat cuvîntul reprezentantul principal al Franței, Deloncle, secretar de stat la ministerul de externe, care a respins din nou aceste cereri.

Această nouă obstrucție franceză — care exprimă de fapt încercarea guvernului Franței de a se apăra de concurența britanică în cadrul

Pieței comune — este susținută joi dimineață și de ziarul oficial al guvernului gaullist, „La Nation”. „E vorba de o divergență de concepții — scrie „La Nation” — Anglia dorește ca Piața comună să devină deschisă spre Atlantic, să accepte o predominanță anglo-saxonă...” Franța, afirmă ziarul, nu poate accepta asemenea „metode curioase”. Aceasta nu înseamnă, după cum reiese limpede din comentariul ziarului, că Franța ar urmări să imprime o orientare mai realistă Pieței comune, să fină seama adică de necesitățile economice ale „comunității” și să militeze pentru extinderea relațiilor comerciale, ci pur și simplu că dorește să mențină influența franceză asupra acestui organism, potrivit cu interesele guvernului gaullist.

Pe urmele lui Meredith

NEW YORK 6 (Agerpres). — Lupta pentru drepturi a populației de culoare din S.U.A. îmbrățișează acum un nou demers: Admiterea studenților negri în universitățile rezervate numai pentru albi. În legătură

cu aceasta, agențiile occidentale de presă relevă că un student negru, Cleve Mc. Dowell, a anunțat intenția de a se înscrie la Universitatea din Mississippi, unde de pînă în prezent a fost admis numai James Meredith. Alți trei studenți de culoare urmează să se prezinte la 10 iunie pentru a se înscrie la Universitatea din Tuscaloosa, (statul Alabama) interzisă pînă acum studenților negri. Alți guvernatori ai statului Mississippi, Ross Barnett, cit și cel al statului Alabama, George Wallace, au făcut declarații în care au arătat că se vor opune cu forța admiterii studenților negri în cele două universități.

La ce folosește „ajutorul” acordat de S.U.A. țărilor Americii Latine

NEW YORK 6 (Agerpres). La New York a fost dat publicității raportul „Strategia asigurării securității americane”, alcătuit de un grup de experți americani în frunte cu profesorul S. Malman, de la Universitatea Columbia. În raport se arată că ajutorul militar al S.U.A. împiedică dezvoltarea economică a țărilor Americii Latine și este folosit de cercurile reacționare din aceste țări pentru înăbușirea libertăților cetățenești.

Întărirea forțelor armate în scopul de apărare sau pentru menținerea ordinii interne, arată autorii raportului, nu face decât să stimuleze cercurile militare din țările latino-americane, transformîndu-le într-o armă politică mai puternică decît au fost vreodată. Întrucît programul de ajutor militar sporește influența forțelor armate din America Latină, acolo perspectivele democrației s-au înrăutățit vîdit. Militarii înclină să recurgă la metode nedemocratice. Răsturnarea guvernelor civile și instaurarea puterii militarilor în Argentina și Peru în 1962 dovedesc clar acest lucru.

Ca urmare a loviturii de stat din iulie anul trecut, continuă autorii, a fost răsturnat guvernul din Peru. Oțî-

rii au pătruns în castelul Pissaro, l-au arestat pe președintele Manuel Prado și au instalat puterea militară. Tancul tip „Sherman”, care a pătruns prin porțile palatului, a fost fabricat în S.U.A. și trimis în Peru pe baza programului nostru de ajutor militar. Colonelul Briceno, care a condus aceste operațiuni, a fost instruit în S.U.A. la Fort-Benning (statul Georgia). Și alți membri ai Juntei și ai cabinetului militar au fost instruiți în Statele Unite. Nu demult, cîșiva din ei au fost decorați cu ordinul american „Pentru merite”, în ordinea de decorare menționîndu-se meritele lor în înfăptuirea „telurilor democratice”.

Trebuie avut în vedere, subliniază în încheierea autorii raportului, că ajutorul militar american acordat Americii Latine corespunde numai intereselor forțelor armate din aceste țări, care reprezintă mai puțin de 5 la sută din populație. Majoritatea cetățenilor sînt împotriva acestor programe. După părerea majorității latino-americanelor, programul american de ajutor militar complică problemele lor interne, îngreunează procesul transformărilor sociale și împiedică dezvoltarea economică.

Acțiune curajoasă a patrioților venezueleni

CARACAS. Agenția United Press International referindu-se la relatările poliției din Caracas anunță că în noaptea de 5 iunie, un grup de patrioți făcînd parte din forțele armate ale Frontului de eliberare națională din Venezuela „au invadat misiunea militară a S.U.A. din Caracas... au luat arme și au incendiat clădirea”. Agenția menționează că dau-

nele materiale pricinuite sînt mari. Acțiunea, organizată de Frontul de eliberare națională a intervenit după cum relevă agenția, în urma unei recente declarații a acestui Front cu privire la inițierea unei ample campanii împotriva guvernului lui Romulo Betancourt, guvern complet subordonat intereselor monopolurilor nord-americane.

O nouă înrăutățire a situației economice în cadrul Pieței comune

BRUXELLES 6 (Agerpres). — Comisia Executivă a Pieței comune a dat publicității miercuri seara un raport în care se subliniază gravitatea crizei create în acest organism economic de eșecul tratatelor cu privire la aderarea Angliei. În raport se lasă să se înțeleagă că refuzul Franței de a accepta „apropierea” Angliei de Piața comună și veto-ul opus de delegații francezi încercărilor de a se ajunge la stabilirea unor tratative periodice cu Anglia au dus la serioase contradicții între Franța și partenerii săi din Piața comună. „Dificultățile care au luat naștere — se spune în raport — sînt de ordin economic și politic”.

De altfel, din raportul Comisiei reiese că partenerii Franței, interesați în acceptarea unor relații economice mai strînse cu Marea Britanie și dornici să evite stabilirea unei hegemonii franceze în cadrul Pieței comune, au hotărît să „treacă peste

împotriva Parisului și să continue încercările „de a menține contacte strînse cu reprezentanții britanici pe lîngă Piața comună și cu guvernul britanic”. După cum se știe, Franța a opus „dreptul său de veto” unei recente cereri de a se „menține asemenea contacte” chiar la ultima sesiune a Consiliului ministerial al Pieței comune, la sfîrșitul lunii mai. Raportul Comisiei Executive a Pieței comune confirmă, de asemenea, o nouă înrăutățire a situației economice a acestui organism față de exterior. Comerțul Pieței comune cu țările care nu fac parte din această „comunitate” a evoluat nefavorabil în cursul anului 1962 — se spune în document — exporturile în afară crescînd numai cu 1 la sută în această perioadă, în timp ce importurile au sporit cu 8 la sută în comparație cu anul precedent.

Proteste împotriva încălcării legilor internaționale de către nave de pescuit ale S. U. A.

WASHINGTON 6 (Agerpres). — În urma protestului opiniei publice din Ecuador și din diferite țări din America Latină împotriva acțiunilor navelor americane care au violat apele teritoriale ecuadoriene pentru a pescui în mod ilegal, secretarul de stat al S.U.A., Dean Rusk s-a văzut nevoit să propună negocieri între S.U.A. și Ecuador în vederea găsirii unui „modus vivendi temporar” după cum s-a exprimat el. Agenția United Press International anunță că grupul de negociatori din partea S.U.A. va fi condus de ambasadorul S.U.A. în Ecuador. Într-un timp, menționează agențiile de presă, autoritățile ecuadoriene au sancționat, cu plata unei amenzi, cele două nave de pescuit americane care pescuiau ilegal în apele teritoriale ecuadoriene.

Totodată agențiile de presă relevă puternicul val de proteste provocat de încălcarea legilor internaționale de către vasele de pescuit nord-americane. Ambasadorul statului Chile în Ecuador, Sergio Hunes Lavin, a declarat, după cum anunță agenția Prensa Latina, că pescuitul ilegal în apele teritoriale ale altor țări, efectuat de către navele nord-americane, atentează la suveranitatea acestor țări. Un protest asemănător a fost formulat și de atașatul comercial al statului Peru în Ecuador, Orville Perez Villarroel, care — după cum menționează agenția Prensa Latina — a anunțat că este posibil ca Ecuadorul, Peru și Chile să „întreprindă acțiuni comune împotriva navelor pescăresci care pescuiesc în mod ilegal în apele teritoriale ale acestor țări”.

Oamenii muncii din San Jose (Costa Rica) au organizat o demonstrație în cursul căreia au cerut dezarmarea generală, lărgirea drepturilor sindicale, îmbunătățirea situației muncitorilor și a funcționarilor costaricani, renunțarea la orice armec stec nord-american în treburile interne al țării lor. În fotografie: Aspect din timpul demonstrației. Foto: PRENSA LATINA HAVANA

SCURTE STIRI • SCURTE STIRI • SCURTE STIRI

SOFIA. — Cu prilejul împlinirii a 125 de ani de la nașterea marelui pictor român Nicolae Grigorescu, la 5 iunie a avut loc la Clubul activiștilor culturali din Sofia o adunare festivă organizată de Uniunea artiștilor plastici din Bulgaria și Comitetul de prietenie și relații culturale cu străinătatea. Profesorul Boris Kolev a vorbit despre viața și creația lui Grigorescu, Poporul bulgar, a arătat vorbitorul, are o înaltă apreciere operii lui Grigorescu, care a participat ca voluntar în războiul de eliberare din 1877 și a creat tablouri emfotante, adevărate documente grătore ale prieteniei dintre cele două popoare frățești. A fost prezent filmul documentar „Nicolae Grigorescu”.

MOSCOVA. — Pentru mari merite în dezvoltarea muzicii sovietice și cu prilejul împlinirii

a 60 de ani, compozitorul sovietic Aram Hacıaturian, a fost decorat cu Ordinul Lenin.

PRAGA. — Federația Sindicală Mondială protestează în modurile cele mai energice împotriva violării de aresării operaie de poliția politică în rîndul democrațiilor portugheze din ordinul guvernului, se spune în telegrama adresată de Louis Salliani, secretar general al F.S.M., lui Salazar. Nenumitîndu-se cu arestarea a zeci de activiști ai mișcării muncitorești și democrați a căror singură vină este că luptă pentru libertăți democratice și sindicale, considerate în toate țările civilizate ca dreptul lor legitim, poliștii aplică un tratament inuman deșinului, supunîndu-i la torturi bestiale. F.S.M. cere să se pună capăt torturării deșinului, să se acorde amnistie generală deșinului și deșinului politic, respectarea drepturilor omului.

COLONBO. — Guvernul Ceylonului a adoptat la 5 iunie hotărîrea prin care se acordă societății petrolifere ceyloneze toate drepturile pentru import și distribuție a produselor petrolifere pe piața internă. „Această hotărîre, subliniază săptămînalul „Tribune”, va elibera țara de prezența periculoasă a reprezentanților carteliilor petrolifere străine”. Potrivit relatărilor preselor locale, prima reacție a reprezentanților societăților petrolifere străine din Ceylon

în această hotărîre a guvernului a fost „supriza și deruta”.

SAN JOSE. — Femeile din Costa Rica se pregătesc să întîmpine apropiatul Congres Mondial al Femeilor de la Moscova. Uniunea femeilor din această țară a organizat recent „Săptămîna popularizării Congresului”, la sfîrșitul căreia a convocat un miting unde reprezentantele femeilor din diverse localități au salutat apropiatul Congres Mondial al Femeilor și scopul lui — unirea femeilor din întreaga lume în lupta pentru pace și fericirea popoarelor.

Remanierea afectează Ministerul de Interne, unde a fost numit A. Hamiani, Ministerul Agriculturii, unde a fost numit R. Guedira (fostul ministru de interne), Ministerul Industriei Miniere și Marinei Comerciale și Ministerul Lucrărilor Publice.

RABAT. — Potrivit unui comunicat oficial dat publicității la sfîrșitul ședinței din 5 iunie, guvernul marocan a fost reînviat. Anunțînd remanierea, Secretarul de stat pentru informații, tineret și sport, A. Boutalea, a precizat că guvernul marocan continuă să fie alcătuit în ma-

ritate din reprezentanți ai Frontului de eliberare constituțională, partid cunoscut pentru poziția sa proargelă și care la gherile din luna trecută a cîștigat 69 din cele 144 de locuri în parlament. În consecință, a precizat Boutalea, „Politica guvernului marocan rămîne neschimbată”.

VATICAN. — În seara zilei de 6 iunie au avut loc funeraliile Papei Ioan al XXIII-lea. După oficierea slujbei religioase din catedrala Sf. Petru, sicriul a fost introdus într-o nișă sub clădirea catedralei.